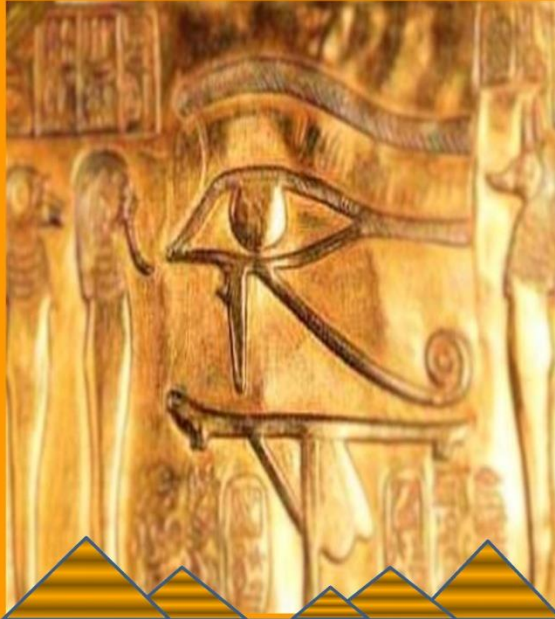

LIEFS UIT... OUD EGYPTE

MARIANNE NOTSCHAELE - DEN BOER

LIEFS UIT... OUD EGYPTE

**Reïncarnatieverhalen,
vorige levens, tips & tricks**

Marianne Notschaele - den Boer

Uitgeverij RHA Publishing

Niets uit deze uitgave mag door middel van elektronische of andere middelen, met inbegrip van automatische informatiesystemen, worden gereproduceerd en/of openbaar gemaakt worden zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever, uitgezonderd korte fragmenten, die uitsluitend voor recensies mogen worden geciteerd.

© Tekst, Marianne Notschaele-den Boer, 2016

© Gratis e-book, Uitgeverij RHA Publishing te Zundert, 2016

© De meeste foto's zijn gemaakt door Marianne Notschaele in RMO Leiden en Louvre Parijs; andere illustraties zijn rechteenvrij of auteurs zijn vermeld
ISBN 97890 82091922

© Coverafbeelding, Marianne Notschaele, 2016

NUR 720

Dit e-book ontvang je gratis van uitgeverij RHA Publishing. Je mag dit pdf-bestand doormailen aan anderen, maar het is niet geoorloofd wijzigingen aan te brengen in tekst en/of lay-out of losse verhalen te kopiëren voor ander gebruik. Het copyright van *Liefs uit... oud Egypte* berust bij Uitgeverij RHA Publishing.

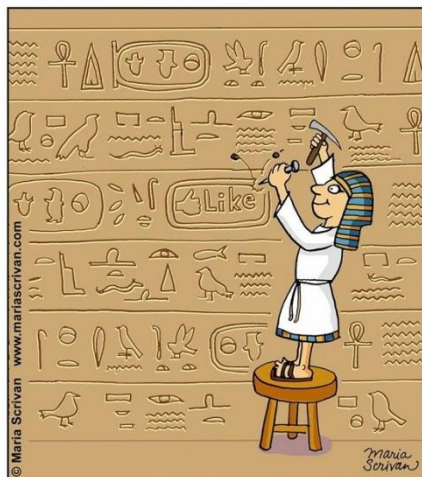
Uitgeverij RHA Publishing

Zundert - Nederland

www.vorigelevens.nl - www.mariannenotschaele.nl

Blog Vorige Levens

www.twitter.com/vorigelevens

Early Social Networking

© Maria Scrivan

INLEIDING - MARIANNE NOTSCHAELE

Ik word blij van oud-Egyptische sferen. Kijken naar gouden sieraden die ooit toebehoorden aan farao's, prachtig beschilderde sarcofagen, mummies, ruïnes van oude tempels, piramides, woestijnzand. Je begrijpt het waarschijnlijk al, lang geleden heb ik vorige levens gehad in de Nijldelta. Kortstondige levens, maar ook levens waarin ik oud werd. Eenvoudige levens, maar ook levens vol pracht en praal. In het oude Egypte heb ik ook twee compleet 'mislukte' vorige levens gehad.

De ene keer bleef ik als tempelpriesteres-in-opleiding halverwege steken in een inwijdingsritueel, met dodelijke afloop, de andere keer werd ik vergiftigd door een jaloerse collega-priesteres. Priesteressen maakten elkaar het leven nogal eens zuur, hoe spiritueel opgeleid ze toen ook waren.

Gelukkig leerde ik in mijn huidige leven, o.a. dankzij reïncarnatietherapie, zulke vorige levens alsnog emotioneel af te ronden. Nare ervaringen uit het verleden liet ik achter me, talenten en mooie herinneringen behield ik.

Als reïncarnatietherapeut werk ik met veel verschillende cliënten en evenzoveel verschillende problematieken. Af en toe zijn er cliënten in mijn praktijk die een vorig leven hebben gehad in het oude Egypte. Die levens blijf ik boeiend vinden, net zoals vorige levens ten tijde van de Tweede Wereldoorlog. Kwestie van herkenning, omdat ik zelf in die tijden geleefd heb. Daarom blog en schrijf ik daar verhoudingsgewijs meer over. Het maakt me blij als ik 'oude bekenden' tegenkom uit voorbije levens en het laat me inzien dat zielen elkaar niet werkelijk kwijtraken na de dood maar dat ze elkaar opnieuw tegenkomen in andere tijden, op andere plaatsen, in andere lichamen en in andere rollen.

In boeken die ik eerder schreef over reïncarnatietherapie en werken met inzichten uit vorige levens vind je praktijkervaringen van cliënten en hoe hun vorige levens (af en toe in het oude Egypte) nu nog nawerk(t)en. Daarin ging het om meer serieuze artikelen, namelijk over problemen en therapie als

oplossing. Voor *Liefs uit... oud Egypte* heb ik nieuwe verhalen geschreven en eerder geplaatste artikelen van blog en website bewerkt en aangevuld met lees-, kijk- en luistertips, speciaal voor wie van het oude Egypte en Soemerië houdt of er eens een vorig leven had en dat wil gaan ontdekken.

Lees over bijzondere ervaringen in piramides, dansende tempelpriesteressen, jaloezie in mysteriescholen, genezende priesteressen aan het hof van de farao, kinderen die spelen in de rivier de Nijl. Met tips om piramidetaart te bakken, Egyptische films te bekijken, de Isis-tarot te leggen en nog heel veel meer.

Via de gekleurde linkjes in de tekst kun je naar andere websites gaan met aanvullende informatie over een bepaald onderwerp.

Ik hoop van harte dat je net zo veel plezier beleeft aan het lezen van de verhalen, als ik beleefde aan het schrijven ervan. Enjoy! ☺

Marianne Notschaele-den Boer
Reïncarnatietherapeut/auteur

Op deze foto houd ik twee stukken steen in mijn hand: lapis lazuli en een brokstukje van de piramide van Cheops.

PIRAMIDE MET BLAUWE IJSGLOED

Vriendin Ria (54) beluisterde een keer de regressie-cd van de Amerikaanse hypnotherapeut Brian Weiss. Brian geeft in een gesproken hypnotische visualisatie-oefening een instructie 'terug te gaan in de tijd naar een ervaring van lang geleden'. Dat levert zo nu en dan bijzondere herinneringen op.

Ria noteerde: "Door zijn suggestie terug te gaan in de tijd, ging ik wel heel ver terug. Gevoelsmatig kwam ik

terecht in Egypte, lang voordat Egypte groot was. Ik stond met mijn blote voeten in het zand, met voor me een piramide. Glad van vorm en blinkend. Ik zag geen stenen zoals tegenwoordig op de plaatjes.

Ik was een jonge vrouw in een wit, glanzend gewaad. Moest naar binnen, maar vond dat onzin. Ging toch en kwam in een kamer met wanden die leken op ijs, maar ze waren niet koud. Er zat een blauwe gloed op.

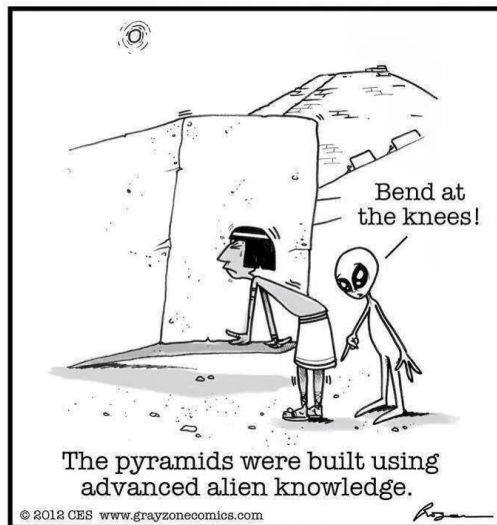
Weer door een gang naar een andere kamer, die ook zo'n blauwe ijsglans vertoonde. Daar zat iemand op een troon; ik wist dat ik naar hem moest omdat hij me 'toestemming' moest geven, maar ik vond dat flauwekul want ik dacht: eigenlijk ben ik veel hoger en groter dan jij. Ik deed het toch, dan was ik er vanaf. Daarna weer terug. Buiten in het zand dacht ik: zo, nou maak ik het voortaan zelf wel uit.

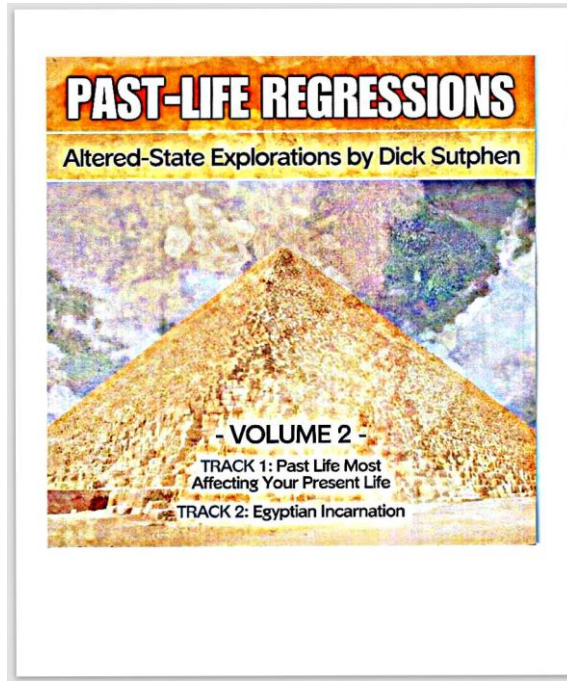
Als ik er nu op terugkijk, in het heden, verbaast het me dat ik zo neerkeek op die persoon en dat het echt zo voelde dat ik veel meer was, wist en kende, alsof ik als hogere meespeelde om hem wat te leren."

Ria en ik spraken uitvoerig over deze visualisatie-ervaring. We zijn er niet uit in welke tijd dit zich exact afspeelde, wel dat het heel lang geleden was.

Ik opperde dat het een droomfragment kon zijn uit een inwijdingsritueel in een tempel in het oude Egypte of uit een nog vroegere mysterieschool in de Nijldelta, maar volgens Ria voelde de ervaring ouder aan. Volgens haar was het alsof ze van een andere, hogere intellectuele beschaving kwam, van buiten de aarde, met het doel kennis over te dragen.

Waarvandaan ze dan wel kwam, dat blijft onduidelijk.
We puzzelen nog steeds... natuurlijk ook omdat al die
oude, hoogstaande kennis van toen ver is weggezakt
😊.

ZELF TERUGGAAN NAAR VORIGE LEVENS

Wil je zelf eens proberen terug te gaan naar een vorig leven in oude tijden door middel van visualisatie? Er zijn cd's en geluidsopnamen verkrijgbaar via internet om op verschillende hypnotisch geënte manieren in ontspannen toestand terug te gaan naar vorige levens. Beluister altijd eerst een fragment voordat je tot koop van een cd of het downloaden van een geluidsbestand overgaat. Het is belangrijk dat je een audio-opname aanschaft van iemand wiens stem je prettig vindt. Zo

raak je beter en sneller ontspannen. Irritatie over iemands stem kan ervoor zorgen dat je onvoldoende trancediepte bereikt.

Mijn favoriete visualisaties:

Brian Weiss - *Regression to times and places*

Brian Weiss - *Regression through the mirrors of time*

Roger Woolger - *Healing your past lives*

Dick Sutphen - *Egyptian incarnation*

Dick Sutphen - *Atlantean incarnation*

Dick Sutphen - *Past life most affecting your present life*

Bruce Goldberg - *Past life regression*

Jan van der Heide - *Reïncarnatie, reis naar je vorige leven(s)*

MYSTERIESCHOOL EN KRISTALLEN

Het is wel eens lastig te duiden in welke tijdsperiode (bijvoorbeeld enkele duizenden jaren voor Christus) of in welk gebied in het Midden-Oosten een vorig leven zich precies afspeelde. Mysteryescholen, waar dit hoofdstuk over gaat, kwamen voor in [het oude Egypte](#), langs de rivier de Nijl en in de Nijldelta, maar ook in [Soemerie](#), het gebied tussen de rivieren Eufraat en Tigris, dat nu Zuid-Irak is.

Voor het spirituele maandblad ParaVisie werd ik begin 2016 geïnterviewd door Niels Brummelman (dat interview kun je in zijn geheel lezen via [deze pdf-scan](#)). Niels vroeg me of ik een voorbeeld kon geven van mezelf, daar waar het vorige levens betrof. Omdat alles in dat gesprek in het teken stond van paranormale ervaringen, schoot me de volgende herinnering te binnen.

Tijdens de opleiding tot reïncarnatietherapeut (1991-1993) liep ik steevast met een grote boog om een bepaalde docente heen. Het was een heel aardige vrouw, maar toch was ik doodsbang voor haar. Nou ja, niet zozeer voor haar, als wel voor de ketting met puntbergkristal die om haar nek hing.

Telkens als ik dat grote kristal zag, wilde ik er het liefst als een haas vandoor gaan. Ik vond het een akelige ketting. Bergkristal vond ik ronduit stom, net zoals helderzien en genezen met kristallen. Niets voor mij, dat paranormale gezweef.

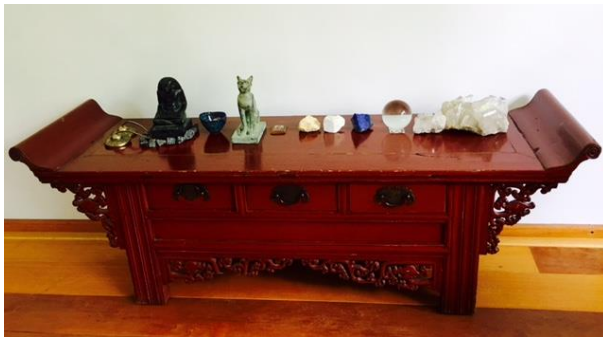
Uit een regressiesessie bleek later dat ik in een vorig leven als jonge vrouw, lang geleden in een Soemerische tempelschool - samen met andere jonge en paranormaal begaafde vrouwen - opgeleid werd in het schouwen op afstand.

Hoe groter de stukken kristalsteen waren die op mijn derde oog werden gelegd, hoe verder ik op afstand en in de toekomst kon kijken. Zo kon ik naderende vijandelijke troepen al van verre over land zien aankomen en situaties die nog te gebeuren stonden vooruitzien. De vorst die aan de macht was, baseerde zijn te nemen besluiten op informatie van meerdere zieneressen uit de tempelschool.

Op een dag zag ik via het kristal toekomstbeelden van mijn eigen toenmalige ouders die zouden omkomen door naderend oorlogsgeweld. Ik kon ze niet waarschuwen, ze woonden te ver van de tempelschool vandaan. Dat was hartverscheurend. Op dat moment koppelde ik mijn paniekgevoelens voor wat komen

ging, aan het bergkristal. Dat kristal had natuurlijk nergens schuld aan, maar ik weigerde nog langer te schouwen als tempelzieneres en verfoeide mijn paranormale talent om vooruit te kunnen kijken in tijd en ruimte.

Dankzij die regressiesessie kon ik onaffe emoties uit dat vorige leven alsnog verwerken en oude, nu niet meer kloppende geloofsovertuigingen 'om nooit meer helder te willen zien' loslaten. Daarna kon ik glimlachen om de angst die ik eerst gevoeld had bij het zien van de docente met de kristallen ketting om haar nek, en lachen om de titel van het interview in ParaVisie 'Als helderziende ben ik stekeblind'.

In mijn praktijk staat dit antieke ladenkastje. Erop staan zaken waar ik aan gehecht ben, zoals twee Egyptische beelden, een stukje piramiderots, maansteen, lapis lazuli en een flinke brok bergkristal, naast een glazen bol.

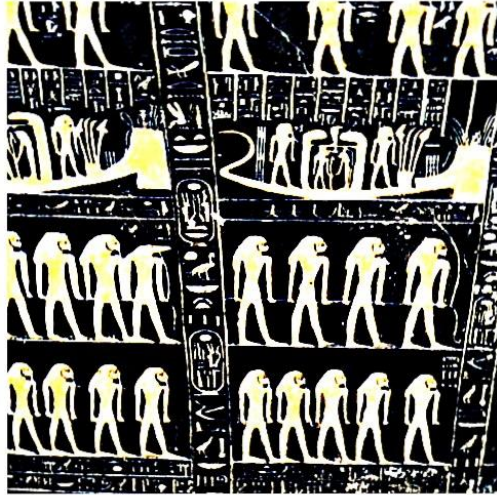
STENEN MET EEN HERINNERING

Over stenen verzamelen gesproken, via [dit linkje](#) kun je een praktijkverhaal lezen over reïncarnatietherapie. Cliënte Emmy had last van verzamelwoede. Uit alle hoeken van de wereld nam ze steentjes mee om thuis te bewaren. Dit had te maken met een vorig leven van Emmy dat zich afspeelde in het Midden-Oosten.

[Inge Nicole Bak](#) beschilderde voor mij dit kiezelsteentje. Links van de Egyptische kat bracht ze subtiel een alziend oogje aan.

VREEMDE RITUELEN IN EEN PIRAMDE

Cliënte Mirjam (24) haalde herinneringen op aan een vorig leven in het oude Egypte. Het viel haar zwaar te moeten constateren dat niet iedereen destijds even spiritueel hoogstaand bezig was.

Hier volgt een gedeelte uit het boek *Diehards in de war*, hoofdstuk 7, *Boeien(d)*.

Mirjam: “Ooit leefde ik een leven in Egypte. Als meisje groeide ik op in een simpel dorpje, grenzend aan een kaal, warm en redelijk vlak landschap, zoals men Egypte nu ook kent. Ik was gelukkig als kind, had lieve ouders, een broertje... We leefden simpel.

Op een dag kwam er iemand in ons dorp, een vreemdeling. Hij wilde mij meenemen, uiteraard met toestemming van mijn ouders en mijzelf. Waarom hij, een man van een jaar of veertig, dit wilde was me niet geheel duidelijk, maar ik voelde wel goed aan dat ik ‘bijzonder’ was, anders dan de meeste kinderen. Nu vond ik dat op zich wel grappig, maar dat was voor mij niet het belangrijkste. Nee, wat veel mooier was, ik wist waar ik naar toe mocht... de piramides. Hoe dat precies allemaal zat wist ik nog niet, maar wel dat ik het leuk en spannend vond en er naar uitkeek om mijn spiritualiteit te ontwikkelen, want dat was grofweg gezegd het doel daar.

Ik keek er enorm naar uit. Dat ik mijn geliefde ouders en broertje moest missen was secundair, wat komen ging was op een bepaalde manier veel grootser.

Als meisje van veertien ben ik meegegaan. Het was prachtig daar. Rijk, zuiver, groots! Ik was een knap meisje toen. Ik kreeg hele mooie kleding aan: een jurkje van fijne, crèmewitte stof, met een goudkleurige riem en andere goudkleurige sieraden.

Ik kwam in de eerste leergroep terecht, dit was nog vrij speels. Toen ik zeventien was ging ik naar de tweede leergroep. Dat was een fantastische tijd. Het leren werd een stuk serieuzer. We leerden vooral allerlei spirituele dingen, en ook dingen over de piramides, de sterren en

een soort wiskunde. Ik voelde mij in- en ingelukkig daar!

De laatste groep, de derde groep, bestond uit de meisjes die het verst ontwikkeld waren. Voorheen had ik daar altijd enorm naar uitgekeken, maar nu het bijna zover was, wilde ik liever blijven doen wat ik deed. Maar goed, je ging verder, en je ontwikkelde je verder, dus ik ging toch door, dat was gewoon een logisch gevolg. Vanaf toen ging het minder met mij. Waarom kan ik niet helemaal in woorden uitdrukken, maar als ik zeg dat er onzuivere dingen aan de hand waren in die groep, dan dekt dat de lading het best.

Er gebeurden zaken in een ruimte in de piramide die niet klopten. De ruimte was min of meer vierkant en tweeëneenhalve meter hoog, het was er donker, op een schemerlicht (kaarsen?) na. In het midden was er een soort blok van anderhalve meter hoog. Er waren verschillende vrouwen/meisjes (ik was toen al vier-entwintig jaar) en een aantal mannen. De bron van de onzuiverheid zat bij deze mannen, maar ik denk dat sommige jonge vrouwen hier ook wel in meegingen, bewust of onbewust. Als jonge vrouw ging je op dat blok liggen. De mannen (vier of vijf, in de leeftijd van een jaar of veertig, met donker haar en baarden, lange witte gewaden aan en een kleine tulband op) deden iets met die vrouw, niet zozeer lichamelijk maar mentaal. Deze mannen hadden veel kracht, meer kracht dan de vrouwen die feitelijk nog in opleiding waren. Deze kracht misbruikten ze echter. Ik krijg niet echt helder wat hun doel nu precies was. Het ging volgens mij om macht, maar op wat voor manier, dat

weet ik niet precies. Het effect op de vrouwen was het beste te vergelijken met een mooie bloem waar je op bent gaan staan. Ik kan dit niet anders uitdrukken. Of ik zelf ook een dergelijke 'behandeling' heb ondergaan weet ik niet zeker. Ik kan me voorstellen van wel, waarschijnlijk ben ik daar niet onderuit gekomen. Dat heeft mij niet zozeer gesloopt, maar wel het feit dat ik deze praktijken voor mijn ogen zag gebeuren en er niets aan kon doen. Ik kon mezelf en de anderen hier niet van redden. Hierdoor raakte ik behoorlijk depressief. Ik denk niet dat het mogelijk was om naar huis terug te gaan, misschien was het fysiek gezien wel mogelijk geweest, maar mentaal niet meer; daarvoor was ik al te ver in die *shit* beland.

Al datgene waar ik zo tegenop keek, de schoonheid, de grootsheid, samenhangend met een gelukmakende spiritualiteit en bewustzijn, bleek door de machtige, onzuivere figuren in dat geheel te zijn besmet. Begrijp me niet verkeerd, alle pracht zowel in het stoffelijke als het niet-stoffelijke was niet onecht of onzuiver, alleen sommige mensen speelden daarin een heel nare rol."

Wil je over Mirjams hele therapietraject lezen? Dat kan in *Diehards in de war*.

In een ander hoofdstuk van dat boek, *Ellen: Ondergedoken*, komen ook gebeurtenissen aan bod die met het oude Egypte te maken hebben.

Klik op de coverafbeelding voor meer informatie.

© Quirit

DOCHTER VAN ISIS - TEMPELDANSERES

Bewegen op muziek laat ik meestal over aan anderen. Een van de weinige keren dat ik enthousiast werd om te dansen, was tijdens een trancedansbijeenkomst voor therapeuten.

Deelnemers dansten op de klanken van trommelmuziek, in paren van twee. Eén danspartner sloot de ogen en mocht zich geheel laten gaan op de muziek tijdens het dansen, de ander zorgde ervoor dat er nergens tegenaan gebotst werd.

Normaal zie je me bij een feest waar gedanst wordt aan de kant staan, maar die ene keer deed ik bij de eerste geluiden van het getrommel direct mijn ogen dicht. Ik popelde om te gaan dansen, wilde mijn lichaam laten bewegen op het opzwepende ritme van de trommels die ik hoorde. Het klonk zo vertrouwd.

Een vrouwelijke danspartner nam de beschermende rol voor mij op zich en met gesloten ogen bewoog ik me heupwiegend naar het midden van de zaal. Op de maat van de muziek zette ik voorzichtig mijn eerste danspassen. Dit ging al snel over in rondjes draaien om mijn eigen as, op één plek op de dansvloer. Hierbij hield ik mijn armen recht uitgestrekt aan weerszijden van mijn lichaam om in evenwicht te blijven. Ik draaide, draaide en draaide. Met mijn rechtervoet tikte ik telkens kort en snel de grond aan om nog harder te kunnen draaien. Na enkele minuten spinnen riep ik: "Dit is geweldig, net of ik aan de drugs ben. Ik zie prachtige kleuren!" En dat terwijl ik in mijn huidige leven nog nooit iets heb durven gebruiken van welk verdovend of hallucinerend middel dan ook. Als een ronddraaiende tol bewoog ik op het vlugge ritme van de trommelklanken en vergat mijn begeleidende danspartner en alle andere dansers in de zaal. Ik draaide mezelf terug naar het verleden. Met recht trance-dansen. Ik was volledig in de ban van de muziek, het draaien om mijn eigen as en wat ik in mijn hoofd zag.

Ik voelde me weer priesteres, dansend in een oud-Egyptische tempel, in een grote en hoge stenen zaal met dikke pilaren, gebouwd ter ere van de godin Isis.

Het was alsof ik de koelte kon voelen van de stenen vloertegels waarop ik met blote voeten aan het dansen was. Elegant en langzaam draaide ik rondjes, mijn armen en handen sierlijk bewegend: een jonge priesteres, gekleed in een ragdun wit gewaad. Gouden sieraden om mijn bovenarmen, een dunne lange sluier voor me vasthoudend, tussen mijn handen.

Danste ik voor de zonnegod of ging het om een ceremoniële dans ter ere van meerdere goden? Aandachtig keek ik naar de enorm hoge en brede pilaren, en de mozaïekvloertegels die steeds sneller onder mijn blote voeten voorbijkwamen. Ineens wist ik het weer, ik was 'dochter van Isis' en danste samen met 'mijn zusters', de andere tempelpriesteressen.

Pats! De herinnering dat ik in dat leven niet oud geworden was drong zich aan me op. Vlak voordat ik de eerbiedige dans moest uitvoeren, bood een van mijn priesteressenvriendinnen me iets te drinken aan. Ik vond het aardig van haar, want het was warm en ik had dorst. Pas toen ik misselijk werd tijdens het dansen en pijnlijke steken in mijn hart en maag voelde, begon het me te dagen. Ze had me vergiftigd! Halverwege de ceremoniële dans zakte ik in elkaar en klapte ik met mijn hoofd keihard tegen de koude stenen vloer aan; ik kwam niet meer overeind.

In het hier-en-nu danste ik met gesloten ogen verder, sneller en sneller, tot ik misselijk was van het vele draaien. Plotseling opende ik mijn ogen en rende de zaal met dansers uit. Frisse lucht, ik moest naar buiten! Eenmaal buiten ging ik languit op mijn rug op het gras

liggen om zo veel mogelijk grond onder me te voelen. Aarden! Deels voelde ik me misselijk vanwege het draaien en dansen, deels vanwege de herinnering aan de gebeurtenis. Ik kon de jaloezie van de andere priestereses nóg voelen.

Het giftige drankje dat ik eeuwen geleden had gedronken, probeerde ik nu symbolisch uit te ademen. Mijn danspartner ging ondertussen een glaasje water voor me halen.

Toen mijn hoofd weer helder werd en ik me minder misselijk voelde, keek ik recht in de bezorgde ogen van L., een collega-therapeute. "Gaat het wel goed met je?", vroeg L. Ik herkende haar onmiddellijk, zij was de priesteres geweest die me de beker had laten drinken met het giftige brouwsel.

Ik ademde nog een paar keer diep in en uit, maar zei niets. Achter me hoorde ik mijn danspartner terugkomen en zeggen: "Hier, een glas water. Dat kun je wel gebruiken. Zeg, toen jij zo idioot aan het dansen was, kon L. haar ogen niet van je afhouden. Kennen jullie elkaar ergens van?"

Ik grijsde schaapachtig. Ik herkende L., maar of zij mij herkende? Haar bezorgdheid nu was niet gespeeld. Omdat ze aardiger op me overkwam dan eeuwen geleden wilde ik er niet op ingaan, maar L. zei: "Ja, ik zou zweren dat ik je ergens van ken. Egypte? Een tempelleven?" Ze gaf me een vette knipoog, draaide zich om en liep terug naar binnen, de danszaal in. Allebei wisten we hoe het zat en dat was voldoende. We hebben het onderwerp nooit meer aangekaart.

Op deze afbeelding van een oude ansichtkaart staat de Nederlandse, exotische danseres [Mata-Hari](#) uit Leeuwarden (1876-1917). Soms vraag ik me wel eens af of Griet Zelle, haar echte naam, haar dansuitvoeringen en kledij baseerde op een vorig leven als tempeldanseres.

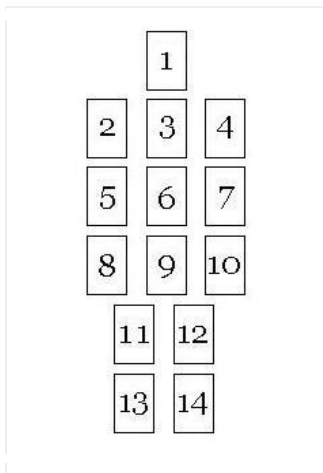
ISIS TAROT - KAARTLEGGING VORIG LEVEN

Herinneringen aan voorbije levens als zieneres in Soemerië en als dansende tempelpriesteres in het oude Egypte, zorgden ervoor dat ik weer in contact kwam met oude paranormale talenten. Pas na jaren werken als reïncarnatietherapeut durfde ik mijn huidige helderziende kwaliteiten te omarmen en te gebruiken. Met vallen en opstaan leerde ik opnieuw te vertrouwen op het aloude schouwen, waarvan ik de basisbeginselen

reeds lang geleden onder de knie kreeg tijdens tempeltrainingen.

De Isistarot, met Egypte-afbeeldingen op de kaarten, is mijn favoriete kaartspel gebleven, hoewel het doosje nu ergens in een kastlade ligt. Voor het doen van helderziende waarnemingen heb ik geen tarot meer nodig als hulpmiddel.

Wil je zo'n kaartlegging zelf eens proberen? Pak een willekeurig tarotspel Leg het doosje kaarten voor je neer op een tafel en concentreer je op de zin 'Ik wil graag informatie hebben over een vorig leven van me, dat nú voor me van belang is'. Schud de kaarten, trek ongezien 14 stuks en leg die omgekeerd met de afbeelding naar beneden, in deze volgorde:

Gebruik je intuïtie bij het duiden van de afbeeldingen of raadpleeg het betekenissenboekje dat bij ieder tarotspel is gevoegd. Kijk waar een nummer voor staat, zie hieronder, en draai de kaart om. Noteer de eerste indruk(ken) of datgene waaraan je ineens moet denken en laat de betekenis ervan op je inwerken.

1. De reden waarom je voor dit vorige leven koos
2. Omgeving
3. Jeugd
4. Opleiding
5. Wat heb je bereikt?
6. Beroep
7. Sociale status
8. Relaties
9. Gezin/familie
10. Dood
- 11 en 12. Lessen die je in dat leven hebt geleerd
- 13 en 14. Hoe beïnvloedt dit vorige leven je huidige leven?

DE THERAPEUTE DIE BANG WAS IETS AAN TE RICHTEN BIJ HAAR CLIËNTEN

Een keer kreeg ik een therapeute, Anne-Marie, aan de telefoon. Hoewel ze nooit een opleiding had gevolgd tot reïncarnatietherapeut, was ze wel in staat om indrukken op te vangen van haar cliënten daar waar het vorige levens betrof. Met die informatie werken, dat durfde ze niet. Ze was bang 'iets aan te richten' bij haar cliënten.

Telefonisch gaf ik haar wat tips omdat ik 'zag' dat er een vorig leven samenhang met haar angst. Anne-Marie beloofde me te e-mailen als mijn tips haar zouden helpen.

“Enige tijd geleden heb ik Marianne gebeld om advies te vragen. Tijdens Reikibehandelingen en -inwijdingen schoot ik steeds terug naar vorige levens, zowel die van mezelf als van anderen. Van Marianne wilde ik advies of ik een opleiding hierin moest gaan volgen of stage kon lopen, of... wat te doen. Omdat ik daar zo op bleef doorhameren vroeg Marianne waaróm ik die opleiding zo graag wilde doen.

Ik antwoordde dat ik me verantwoordelijk voel voor wat ik zou kunnen aanrichten bij cliënten. Mijn hele leven voel ik al een grote verantwoordelijkheid en bij alle cursussen die ik geef (en dat zijn er veel!) ga ik tot in het extreme om mensen bij te staan op hun persoonlijke zoektocht. Ik weet dat andere docenten dat niet doen, maar ik vind dat je als leraar die verantwoordelijkheid wel hebt. Natuurlijk is het niet leuk als je om 4 uur 's nachts uit je bed gebeld wordt door een cursist die al een paar nachten niet heeft geslapen, maar dan geef je een oefening mee en voel je toch weer grote voldoening als diezelfde cursist je later vertelt dat alles goed is gekomen.

Marianne pikte het woordje 'aanrichten' direct op uit mijn verhaal en gaf me het advies op een oud-Egyptisch leven als priesteres te mediteren. Egypte? Ze bedoelt vast Soemerië, dacht ik meteen.

Twee dagen later ben ik inderdaad daarmee gaan werken, en ik ben begonnen bij het einde. Voor me zag ik een prachtig landschap. Hoewel er veel zand was, waren er schitterende gebouwen en grote stukken groen met palmbomen, vruchten en exotische bloemen en planten. Ik was een spirituele/religieuze persoon, geen hogepriesteres, en ik rende naar een groot gebouw waar op de eerste verdieping mijn meesteres was in een soort van kantoortje. Helaas bracht ik slecht nieuws en toen mijn meesteres hoorde wat ik had aangericht werd zij zo boos, dat zij mijn keel doorsneed.

Meditierend kreeg ik steeds een stukje verder terug in de tijd te zien. Om een moordcomplot te voorkomen had ik mensen gewaarschuwd maar daardoor waren andere, goede mensen omgekomen. Hoewel het niet mijn schuld was, ben ik wel alles gaan vertellen aan mijn meesteres, die zo boos werd dat ze direct en ter plekke mijn keel doorsneed.

Om het 'nu' te veranderen, was het zaak om het 'toen' goed af te ronden. In gedachte ben ik teruggegaan in mijn herinneringen om de gebeurtenissen te wijzigen. Nadat ik de waarschuwing had gegeven, ben ik weer naar mijn meesteres gegaan om alles te vertellen. Maar in plaats van me als een mak schaap te laten afslachten, heb ik nu mijn hand uitgestoken en haar gestopt. Daarna ben ik in gedachte naar de gezinnen gegaan van de goede mannen die omgekomen waren en heb hen geholpen een goed en veilig onderkomen te vinden en hen wat middelen gegeven. Hierna kwam er een gevoel van rust over me heen. Ik kon niet alles

voorkomen, maar ik kon de gevolgen in ieder geval beperken. Mijn tijd in Soemerië zat erop.

Nu, twee weken later, heb ik veel meer rust en handel ik minder dwangmatig. Ik weet dat ik veel informatie geef in mijn cursussen en mensen naar eer en geweten zo goed mogelijk help en begeleid. Daarnaast mag ik ook best tijd voor mezelf claimen én mogen mensen zelf hun verantwoordelijkheid nemen. Ik iets aanrichten? Nee hoor! Ik geef ze een duwtje in de goede richting, zet hier en daar wegwijzers neer en wat mensen er zelf mee doen... mogen ze lekker helemaal zelf weten. Dank je wel Marianne! Het slaapt zo een stuk rustiger.”

RIJKSMUSEUM VAN OUDHEDEN - DE STAD PETRA - GERTI BIERENBROODSPOT

Het [Rijksmuseum van Oudheden](#) (RMO) in Leiden is het nationale archeologiemuseum van Nederland. Dit museum heeft een vaste collectie over het rijk van de farao's, mummies en goden. De afgelopen jaren werden er mooie thematentoonstellingen gehouden over het oude Egypte, zoals *Petra*, *wonder in de woestijn*, *Mummiekisten* en *Het Egypte van Hollywood*.

Tot en met 2 oktober 2016 is de expositie [Egypte, land van onsterfelijkheid](#) te bezichtigen.

De stad Petra was in de oudheid de hoofdstad van de Nabateeërs, een van oorsprong nomadisch volk. Ze vestigden zich in wat nu Israël, Saoedi-Arabië en Jordanië is. Aan de rand van de woestijn verrees hun indrukwekkende stad - tempels, koningsgraven, luxe woonhuizen - gehouwen uit de rode rotsen van het Umm-al-Biyara-massief.

Het RMO haalde voor een speciale expositie 150 archeologische topstukken binnen uit Petra: beeldhouwwerk dat de gebouwen van de stad sierde, reliëfs met dieren- en plantenmotieven, portretten van goden, godinnen en fabeldieren, levensgrote beelden en sierlijk bewerkte zuilen. Ook waren er fresco's en voorbeelden van het verfijnde, beschilderde aardewerk van de Nabateeërs te zien.

In een van de zalen van het RMO waren schilderijen en beschilderde steenblokken tentoongesteld van kunstenaar Gerti Bierenbroodspot. Ik ben fan van haar prachtige werken. Iedere keer als ik haar op tv zie en hoor vertellen over de totstandkoming van haar schilderijen, denk ik, zeker weten dat ze in het oude Petra ooit leefde, woonde en werkte.

In dit [filmpje](#) op haar website vertelt ze over de expositie *Petra Revisited* in het RMO en laat ze een aantal schilderijen zien. Met verve vertelt ze over het oude Petra. Over galopperende struisvogels, hoe groen

het er was, dat er oleanders bloeiden en kleurrijke vogels vlogen: 'Het is een droom uit het verleden.'

Eens in de twee jaar breng ik een bezoek aan de vaste collectie van het RMO. Heerlijk, die oud-Egyptische sfeer! Ik blijf houden van het bekijken van sieraden, mummies en grafvondsten uit de tijd van de farao's. Foto's die ik een keer in het museum maakte, zette ik in een filmpje op YouTube, dat je [via deze weblink](#) kunt bekijken.

Mummies onder elkaar

© LoL.nl - LECTRR

SABOTAGE VAN EEN DROOMREIS - INWIJ- DINGSRITUEEL

In mysteriescholen in Soemerië en het oude Egypte was het gebruikelijk dat hogepriesters paranormale vermogens testten van priesteressen-in-opleiding. Leerlingen werden onderworpen aan diverse (inwijdings)proeven van bekwaamheid, zoals opsluiting in een sarcofaag met als doel de ziel te laten reizen door tijd en ruimte, los van het lichaam.

In onbelichaamde staat moesten leerlingen leren reizen met de ziel, en omgaan met hun angsten. Dat liep niet altijd goed af. Soms was de angst tijdens een uittreding extreem groot en kon het hart van het lichaam dit niet meer aan, met de dood tot gevolg. Een ziel kon gaan dwalen en het lichaam niet meer terugvinden waardoor het opgesloten lichaam in de sarcofaag stierf van honger en dorst.

Binnen de vrouwengemeenschap in een tempel of mysterieschool vierde onderlinge jaloezie vaak hoogtij. De vrouwen kenden veelal de geheimen rondom het gebruik van medicinale kruiden en -brouwsels en schuwden niet soms hun kennis in te zetten om rivalen uit te schakelen.

Vriendin en collega reïncarnatie- en regressie-therapeut Willemijn (praktijk [Hier en Daar](#)) sprak ik een keer over dromen en herinneringen aan vorige levens. Dromen tijdens onze slaap bevatten niet alleen symbolische elementen of emotionele verwerkingsresten van situaties uit ons dagelijkse wakkere leven, maar ook restenergie uit onverwerkte voorbije levens. Zo vertelde Willemijn me dat ze vaak droomde dat ze zich door nauwe openingen heen moest wurmen terwijl dat in haar dagelijkse leven niet echt speelde. Het beeld dat zich daarbij spontaan aan mij opdrong, was dat van een jonge Egyptische priesteres en een gesaboteerd inwijdingsritueel. Al pratend ontrafelden we samen een ervaring in een vorig leven. Willemijn schreef haar verhaal later, na ons gesprek, op.

“In het hier-en-nu droomde ik vaak dat ik me door nauwe openingen heen moest wurmen. Bijvoorbeeld dat ik in een restaurant naar de wc moet en dat de deur ervan heel hoog en smal is. Als ik er doorheen ga, wordt de opening steeds smaller en raak ik in paniek. Ik wrik me erdoor, dat wel...

In een vorig leven, tijdens mijn opleiding tot priesteres in de grote stad, oefende ik met droomreizen. Gedurende zo’n droomreis ontmoette ik ook andere priesteressen. Met twee van hen, ook in opleiding, had ik een bijzonder goed contact. Ik zag hen nooit in levenden lijve, alleen hun energielichamen. Zij verbleven niet in dezelfde stad als ik.

Na een aantal jaren zou ik mijn inwijding doen. Ik had me goed voorbereid. Maar toen ik in de sarcofaag lag en opgesloten was, kreeg ik maagpijn. Ik wist niet hoe dat kwam want ik had nooit maagpijn. Ik moest iets gegeten of gedronken hebben dat bedorven of niet goed was geweest. Hoe dan ook, ik concentreerde me uit alle macht op de proeven die ik af moest leggen en probeerde mijn volledige aandacht daarbij te houden en zo weinig mogelijk aandacht en energie te schenken aan mijn lichaam.

De proeven hadden een andere volgorde! Dat was ongewoon. Ik bedacht me dat de proeven zich misschien wel aanpasten aan degene die de inwijding onderging en ik probeerde me er uit alle macht op te concentreren.

Mijn lichaam trok aan mijn zielsenergie, het had aandacht nodig. Mijn maag deed echt zeer. Bij de vijfde

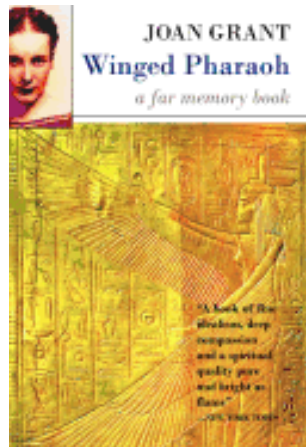
proef (de proef die eigenlijk de tweede had moeten zijn), moest ik door een nauwe opening, die steeds nauwer werd. Ik wist dat ik erdoor moest kunnen; ik kon er immers altijd doorheen. Maar het werd steeds nauwer en ik moest wringen. Ik voelde me vastzitten en raakte in paniek.

Ineens was ik weer terug in mijn lichaam in de sarcofaag. Mijn maag deed zeer en ik raakte in paniek omdat ik daar vast zat. Ik kon niet weg! En ik móest de proeven afleggen, maar mijn aandacht was weg bij de vijfde proef. Oh, hoe kon ik nog terugkomen daar? Ik wist dat ik het kon, maar mijn lichaam kromp ineen van de pijn. Ik kon me niet meer concentreren. Ik hapte naar adem en er was geen lucht genoeg meer. Paniek! Ik kom hier niet uit! Met mijn aandacht wilde ik uit alle macht terug naar de vijfde proef. Maar mijn kans was verkeken. De proef mislukte, het lukte me niet meer. Ik gaf het op. Ik vond dat ik gefaald had. Ik dacht dat ik het kon, dat ik er goed in was. Maar ik kon mijn lichaam niet voldoende beheersen.

Dus daarom heb ik in mijn leven nu, de behoefte om alles af te maken. Echt alles. Als ik een boek lees dat saai is of waar ik maar moeizaam doorheen kom (moeizaam doorheen komen, haha), dan *moet* ik van mezelf het boek uitlezen. Eerst dat boek uit, dan pas een ander, leuker boek gaan lezen. Ik kan geen werkjes half wegleggen, het *moet* af. Nu beseft ik dat dit door het vorige leven in Egypte komt, waar ik de test niet af kon maken en dus doodging. En nu ik dit opschrijf,

begrijp ik ook dat ik in mijn huidige leven gerust eens iets niet af hoeft te maken.

Op aanraden van Marianne las ik de roman *Gevleugelde Pharaao* van Joan Grant. Sinds het lezen van dat boek durf ik te stoppen met dingen die mij niet dienen. Ik stopte met een therapeutische kinderopleiding, met nog maar een paar maanden te gaan. Ik kan nu ook makkelijk een boek halfgelezen wegleggen als het me niet bevalt. Fijn hoor, dat niet alles meer af moet. Dat geeft me een hoop vrijheid.”

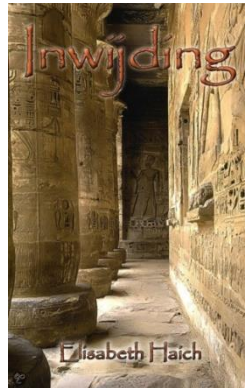
De roman van Joan Grant *Gevleugelde Pharaao/Winged Pharaoh* is zowel in een Nederlandse als Engelse versie tweedehands te koop. Een *must read* als je geïnteresseerd bent in inwijdingsriten van priesteressen in het oude Egypte. Dit boek werd weliswaar uitgegeven in 1937, maar de inhoud is goed en het is gebaseerd op een van Joans eigen vorige levens. Zie: [Joan Grant Wikipedia](#).

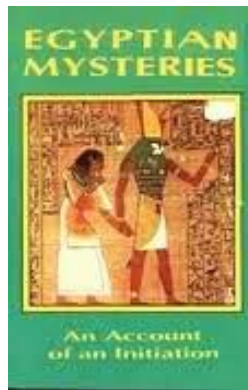
Hoogsensitieve personen met veel lucide- en vliegdromen hebben nogal eens tempellevens gehad in mysteriescholen, waar ze leerden uittreden en reizen met hun energielichaam.

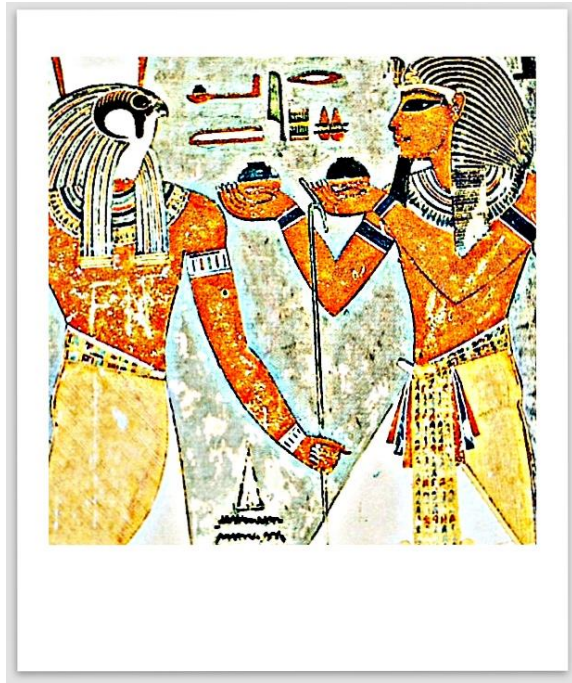
Hoe een vliegdroom zich kan verhouden tot bedplassen bij gevoelige kinderen, vind je terug in het boekje *Koen de Wolkenvlieger*. Klik op de afbeelding om dit e-book gratis te downloaden.

De in esoterische kringen alom bekende roman *Inwijding/Initiation* van Elisabeth Haich is eveneens een aanrader. Dit boek is nog steeds nieuw verkrijgbaar. Zie: [Wikipedia - Elisabeth Haich](https://nl.wikipedia.org/wiki/Elisabeth_Haich)

Egyptische Mysteryën: verslag van een inwijding (1981, Schors)/*Egyptian Mysteries: an account of an initiation* (1988, Samuel Weiser) is gebaseerd op een 18^e eeuwse Duits manuscript dat geënt is op nog veel ouder manuscript van een onbekende auteur. Interessant en verrassend. Alleen tweedehands verkrijgbaar.

PRIESTERES IN DIENST VAN EEN VAN DE EERSTE FARAO'S

In een van de eerdere boeken die ik schreef over procestherapie en ervaringsverhalen van cliënten uit mijn praktijk, *Waarom Esther geen Robinson werd*, staan twee verhalen van Hannah (48), parttime werkzaam in een verzorgingstehuis.

Hannah onderging een traject reïncarnatietherapie. Ze vroeg me of ik de therapie kon afsluiten met een 'mooi, vorig leven, want dat had ze wel verdiend'. Dat vond ik

ook, vandaar dat we na alle doorgewerkte ellende in een vorig leven in oorlogstijd, waar akelige geuren voor haar problematisch waren, uitzochten welk leven samenhang met aangename geuren.

Hannah: “Het is raar van mezelf te zeggen, maar ik denk dat ik goed ben in het werken met mensen. Ik vind het fijn om anderen met aromatische oliën op hun gemak te stellen, te kalmeren. Ik weet altijd precies welke kruiden of geuren ik moet gebruiken. Straks krijg ik nog zin in een eigen praktijkje, voor een dag of twee in de week. Het moet natuurlijk wel leuk blijven.”

Haar enthousiasme op dit gebied bleef niet onopgemerkt. Hannah werd uitgenodigd om in een verzorgingstehuis een demonstratie ‘werken met aromatherapie’ te geven. “Ik durf dat wel, ben er niet bang voor. Wel heb ik een beetje een probleem met hoe ik het moet verwoorden. En de groep moet niet te groot zijn.”

Hannah ‘weet’ welke geuren ze moet aanwenden bij een bepaald probleem. “Maar als ze vragen waar een geurtje precies goed voor is, moet ik dat opzoeken.”

Hannah sluit haar ogen en concentreert zich op een plezierige geur. “Ik ruik kruidnagel, kruidige specerijen. Mmm, lekker. Ik moet aan warme, zonnige landen denken.” Wanneer gevraagd wordt of ze zich meer en meer kan concentreren op die heerlijke geur, door deze goed op te snuiven, bemerkt ze dat haar benen ‘stijvig’ worden. Ze krijgt het koud. Haar lichaam wordt deze keer niet ‘akelig’ koud, maar ‘vreemd’ koud. Dit keer

geen sterfervaring in een oorlogssituatie, maar een uit-treding in het oude Egypte, waar de ziel van een ingewijde priesteres het bijbehorende lichaam verlaat, op reis gaat, en weer terugkeert.

Hier volgt Hannahs beschrijving van deze sessie: “Ik lig op een soort betonblok, en ik heb het koud. Mijn benen en handen zijn koud. Ik lig in een wit gewaad met gouden en zilveren randen en een brede riem, ook goud met zilver. Ik ben in Egypte in de tijd van de eerste farao’s.

Ik ben alleen in een koude ruimte. Mijn huisdier, een soort panter, heb ik met mijn gedachten bevolen om bij de deur te gaan liggen ter bewaking van mijn lichaam. Ik praat weinig, doe veel met gedachten. Ik kan van andere mensen ook de gedachten lezen.

Ik treed uit mijn lichaam, ga dwars door muren heen en ga naar mijn lievelingsplek aan de rand van het water. Ga daar (staan) tussen de gewone mensen (die mij niet kunnen zien) en geniet van het water en de zons-ondergang. Ik ‘sta’ daar uren, maar mijn lichaam gaat trillen en dan moet ik weer terug.

Ik woon bij de opperwezens, die in dienst staan van de farao’s. We hebben een kamer voor onszelf om onze gaven te leren ontwikkelen op diverse niveaus. Ik ben hierheen gebracht omdat ik als peuter al iets met mijn ogen had. Ik heb mijn gave hier beter ontwikkeld (gedachten lezen van andere mensen). Ik zie wanneer iemand ziek is of wordt, doodgaat of verdriet heeft. Mensen kan ik met mijn handen genezen - nu noemen

ze dat reiki - en met mijn ogen kan ik mensen op hun gemak stellen en veel liefde geven.

We wonen op een stuk grond dat begrensd wordt door een stenen omheining. Met het gewone volk mogen we geen contact hebben. Een paar maal per jaar komen de gewone mensen in een grote ruimte en mogen we ze, de mensen die dat nodig hebben, hulp bieden. (Dat lijkt op paranormale beurzen van nu.) Ik help daar mensen, maar vind het niet fijn met zo veel mensen tegelijk in een ruimte bij elkaar te zijn.

Een paar keer per jaar zien we ook het hoogste opperwezen; hij zit dan op een troon in een prachtig gewaad. Veel goud. Naast hem twee leeuwen. Ik vind het niet prettig, zo veel machtsvertoon. We moeten op onze knieën en naar hem buigen.

We gaan een tijd verder in dat leven en ik vertel over mijn laatste dag. Ik ben bij het gewone volk, want ik moest kiezen: bij de opperwezens of het gewone volk. Ik ben bij de gewone mensen gaan wonen om ze te helpen, o.a. bij ziektes. Ik was daar echt gelukkig.

Ik ben oud. Strompel wat langs de waterkant. Loop met een grote stok. Ineens voel ik dat mijn einde nadert. Ik ga het water in en loop een stuk door het water. Ik krijg iets wat op een hartstilstand lijkt.

Als ik uit mijn lichaam ben, zie ik het lichaam in het water wegdrijven. De mensen die aan de waterkant wonen weten dat ze mijn lichaam met rust moeten laten. Ik neem afscheid van dat leven. Het was een heel mooi leven; ik heb veel mensen kunnen helpen.”

De hoofdpersoon in dat vorige leven was lang en slank, vrouwelijk noch mannelijk, het zat er een beetje tussenin. Voor het gemak spraken Hannah en ik tijdens de visualisatie over deze persoon als een 'zij'. De keren dat deze 'vrouw' uittreedt en met haar energie op reis gaat, is ze nieuwsgierig naar de wereld buiten het gebouw waarin ze verblijft. Ze geniet ervan in uitgetreden toestand met haar energie in de nabijheid van gewone mensen te vertoeven. Ze verlangt naar buiten, naar contact met het gewone volk en wil graag in de buurt zijn van mensen die huis-, tuin- en keukengebeurtenissen meemaken. Ze is nieuwsgierig naar jonge en oude mensen, gezonde en zieke personen: "Ik mag niet buiten de muren, maar ik ben zo nieuwsgierig. Ik wil contact met de mensen, ze helpen." De priesteressen worden opgeleid in het werken met energie, paranormaal waarnemen en genezen: "Iedereen oefent, maar ik kan het al. Ik loop rond, ik ruik of mensen zuiver zijn. Ik lees gedachten, ik zend energie. Ik stel anderen op hun gemak via mijn ogen, en soms door ze aan te raken." Ook werkt ze met kruiden, olie en geuren 'om te zuiveren': "Ik weet hoeveel druppels ik overal van nodig heb."

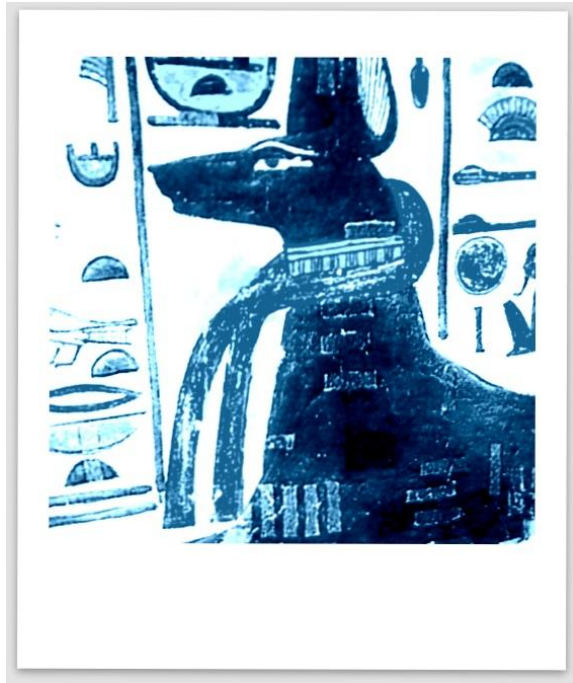
Na verloop van tijd neemt haar onvrede toe. Ze kan slecht tegen de grote groepen mensen die genezen moeten worden: "Het zijn er veel te veel tegelijk, ik kan daar niet tegen, dan krijg ik hoofdpijn. De inspanning is me te groot." Bovendien gaat het haar tegenstaan, dat 'de opper' bepaalt wat er binnen de muren kan en mag gebeuren. Wanneer ze naar het laatste deel van dat leven kijkt, blijkt dat ze bij het gewone volk leeft, werkt

en woont: “Er is een soort opstand geweest. Ik ben nu bij de gewone mensen. Ik voelde ze aan, hielp ze. Heb ze vaak aangeraakt, veel liefde gegeven. Gewerkt met geuren en kruiden.” Intens tevreden kijkt ze daar op terug.

Hannah ervaart de herinneringen aan dit vorige leven als een waardige afsluiter voor therapie. Zoals ze zegt: “Gedachten lezen was daar gewoon. Werken met geuren ook. Dat ben ik niet verleerd. Aromatische oliën gebruik ik nog steeds op gevoel of omdat ik het ‘weet’. Leuk dat ik er nu achter kom waarom ik liever met kleine groepjes mensen werk. Die groepen daar waren te groot, dan kon ik me niet goed concentreren.”

Dankzij Hannahs paranormale reukvermogen ruikt ze ‘de naderende dood’ bij zwaar zieke mensen. Ze houdt ervan juist *die* mensen met haar goede zorgen en aromatische geuren te omringen; ze voelt precies aan welke geur op een bepaald moment bij iemand past. Vertrouwen op dit wat merkwaardige talent gaat haar steeds beter af, helemaal sinds ze gesnuffeld heeft aan eigen doodservaringen in vorige levens.

Dit verhaal uit het boek *Waarom Esther geen Robinson werd* kreeg nog een bijzonder vervolg. Lees verder in het volgende hoofdstuk.

EEN KOSTBAAR GLAZEN PARFUMFLESJE

Een paar jaar lang gaf Hannah naast haar gewone werk in de zorg workshops aromatherapie. Thuis richtte ze een behandelkamer in waar ze cliënten lichaamspakkingen gaf in combinatie met massage en essentiële oliën. Via e-mail hielden we contact.

Op een dag nodigde Hannah me uit zo'n lichaamspakking bij haar te ondergaan zodat ik zelf kon ervaren 'hoe goed ze er wel niet in geworden was'.

Hoewel ik er niet zo van houd me letterlijk bloot te geven, vond ik het bij Hannah heel gewoon om me in haar bijzijn uit te kleden en me door haar te laten insmeren met heerlijk geurende oliën. Hierna gaf ze me een rugmassage en rolde ze me in grote schone, lekker ruikende handdoeken. Verrukkelijk! Terwijl ik een uur mocht ontspannen op een bed bleef ik de door haar gebruikte geuren van essentiële oliën ruiken. Mijn gedachten dwaalden af, naar een ver verleden.

Ik zag prachtige, zonovergoten Egyptische paleistuinen voor me. Palmbomen, pilaren, waterbassins met krokodillen. De krokodillen die ik zag, vond ik niet eens eng maar passend bij de rivier de Nijl en de jaarlijkse overstromingen. Ik zag mezelf als vrouw gemasseerd worden door een allerliefste jonge bediende. Was dat Hannah? Verbleef ik aan het hof van een farao?

Ik zag beelden van hoe ik dagelijks een prachtige pruik met lang zwart haar op mijn hoofd gezet kreeg. Versierd met blauwe lapis lazuli en gouden frutsels. Een loeizwaar ding dat 's ochtends op moest en 's avonds pas weer af mocht. Mijn eigen hoofd onder de pruik was kaalgeschoren. De pruik was schitterend om te zien. Ik zag een toilettafel volstaan met kleine glazen flesjes gevuld met zalfjes en geurende oliën, en potjes met gemalen gesteente. Dit leek me een vroege vorm van make-up: gekleurd gemalen gesteente gemengd met een vettig smeerseltje. Rood woestijngesteente voor rouge, fijngebreven lapis lazuli voor op de ogen. Hannahs huidige behandelkamer voelde warm, haast

subtropisch aan. Ik ontspande nog meer en viel in slaap.

Toen Hannah na ruim een uur kwam kijken hoe het met me ging en om me te ontdoen van alle handdoeken, zei ze “Joh! Als ik je zo zie liggen krijg ik de neiging te buigen en om buigend achteruit te lopen. Alsof je een Egyptische prinses bent.” Ze deed voor wat ze bedoelde en ik schoot in de lach.

“Wie weet was jij in een vorig leven mijn kleedster aan het hof?”

“Zou best kunnen.”

Op datzelfde moment dacht ik: als dat zo zou zijn geweest, was ik vast niet aardig tegen mijn personeel. Die gedachte stopte ik direct weer weg.

Een maand na Hannahs lichaamspakking, kreeg ik van een bevriende kennis, Elisa, uit Frankrijk, een handgeblazen parfumflesje cadeau. Elisa had het gekregen van een steenrijke vriend uit Egypte. Ze zei: “Hij heeft me er drie gegeven. Het zijn kostbare flesjes. Eén was voor mij bedoeld en één voor jou. Hij zei dat we het derde flesje moesten geven aan een vrouw die jij kent. Jij zou weten wie hij bedoelde.”

“Ah, Hannah!” floepte ik eruit. En ik ‘wist’ direct dat ik wat goed te maken had. Ik zag een jong meisje voor mijn geestesoog verschijnen dat ooit mijn bediende was geweest. Dus toch Hannah! Daarna zag ik mezelf, een lange slanke vrouw, gekleed in een mooi lang nachtgewaad (met kaalgeschoren hoofd, mijn Egyptische zwarte pruik op een houten standaard naast een ligbed). Ik smeeft glazen flesjes en potjes, die eerst op

de gouden toilettafel voor me stonden, kapot tegen de grond. Een woedeaanval. Aan het hof van de farao? Het jammerende jonge meisje dat tegenover me stond had zojuist een klap tegen haar hoofd gekregen. Van mij. Ik was zierend. Met het verkeerde been uit bed gestapt, last van de hitte. Ik had mijn dag niet. Diep buigend schuifelde ze huilend, achteruitlopend en half gebukt, mijn slaapvertrek uit. Ik gaf haar (mijn kleedster, manusje-van-alles, vriendin, verzorgster, bedienende, make-upspecialist, aromatherapeute, baadster) de schuld van de door mij gebroken flesjes met geurige substantie. Het schaamrood steeg me naar de kaken.

Hannah vierde enkele weken later haar vijftigste verjaardag. Ze nodigde me uit haar feest bij te wonen. En ik, die altijd alle recepties, feesten en verjaardagen mijd, besloot te gaan. Met een cadeau: het kostbare glazen Egyptische reukflesje.

“Hier, voor jou! Het komt uit Egypte.”

“Joh, dat had je niet hoeven doen.”

“Jawel,” zei ik. En ik legde uit hoe het zat. Met rode wangen. Omdat het nooit te laat is om excuses aan te bieden, zelfs niet voor iets dat eeuwen geleden niet door de beugel kon.

Hannah lachte breeduit, zei nog een keer “joh” en “ik ga je doodknuffelen”. Blij drukte ze me tegen haar volle boezem aan. Het werd een mooi verjaardagsfeest.

Pas na het schrijven van dit verhaal begreep ik waarom ik al zeker tien jaar een mooie toilettafel in de slaapkamer heb staan, waarvan het bovenblad altijd leeg

bleef. Tijd dat ik daar eens een parfumflesje op ga zetten...

In het boek *Waarom Esther geen Robinson werd* (klik op de afbeelding voor meer informatie) staan behalve Hannahs verhaal over vorige levens, meer praktijkvoorbeelden die een connectie hebben met oude Egypte:

- 13 – Rian – Woestijnvorst met plichtsbef
- 14 – Selma – Kapotgeslagen tafel en stoelen
- 17 – Elisabeth – dodelijke energie-opleiding

EGYPTISCHE KATTEN

Mijn twee Siamese katers, Luudje I en zijn opvolger Luudje II - helaas, ze rennen al weer een tijd achter muisjes aan in de eeuwige kattenjachtvelden - deden me vaak aan het oude Egypte denken, toen grote katachtigen (o.a. leeuwen en panthers) gewoon als huisdier werden gehouden aan het hof van de farao. Met gedachtenkracht en liefde van de verzorger(s) werden ze in toom gehouden.

Wil je kat Luudje II nog leren kennen, lees dan [dit afscheids-blogartikel](#). Wie weet had deze kater met zijn koninklijke uitstraling een katten-vorig-leven aan het hof van de farao's.

APPS - VIRTUEEL RONDLOPEN IN HET OUDE EGYPTE

Ik heb meerdere op historisch Egypte georiënteerde spelletjes-apps getest, maar na het downloaden ervan vaak snel weer gewist omdat ze voor volwassenen te simpel of te lachwekkend waren, zoals de apps *Annabel, adventures of the Egyptian princess*, *Pyramid Ville Adventure*, *Time Builders: Pyramid Rising* en *Pyramid Solitaire, ancient Egypt*. Maar wel de moeite waard, zijn: *Egypt The Heliopolis Prophecy* en *Egypt The Prophecy*.

De app *Egypt The Heliopolis Prophecy* van Microids is gesitueerd in 1360 voor Christus in Egypte. De mogelijkheid om 360 graden in de rondte te sturen met je vinger op het scherm van je smartphone is subliem. Je krijgt hierdoor het gevoel zelf in die oude tijd rond te lopen. Achtergrondmuziek en -geluiden zorgen voor een typisch Egyptisch sfeertje.

In de zonnestad Heliopolis is een epidemie uitgebroken. Tifet, een jonge priesteres van Sakhmet (godin van ziekte en medicijnen) gaat op pad om een medicijn te vinden voor haar vader en de inwoners van de stad. Haar zoektocht, via spelopdrachten, brengt haar naar het hart van de tempel van Atum-Re.

Het spel begint met een filmpje van een zwarte kat die zich losmaakt van een groot Egyptisch standbeeld. De kat rent naar de woning van priesteres Tifet. Tifet ontwaakt uit haar slaap en vanuit haar woning hoor je geroffel op een deur. Vanaf dat moment ga je met haar mee op pad. Ze ontmoet personen die haar vertellen wat ze moet ondernemen op haar tocht. Vervolgens zie je stukjes animatiefilm, mooie decors, maar ook enkele statische figuren.

De andere app *Egypt The Prophecy* bestaat uit drie afzonderlijke spellen, elk los verkrijgbaar, maar bij elkaar horend omdat ze elkaar in spelniveau opvolgen. Grafisch gezien erg mooi, met de mogelijkheid om 360 graden te navigeren, zodat je tussen Egyptische tempelpilaren kunt doorlopen.

1. Gele app: *Deadly providence*

Tovenares/priesteres Maia moet van de farao vreemde gebeurtenissen gaan onderzoeken in het gebouw nabij de grote obelisk.

2. Rode app: *The World of Ptah*

Paser, de architect van de grote obelisk, lijdt aan een vreemde ziekte. Maia moet ontdekken wat er met hem aan de hand is, en hem genezen.

3. Blauwe app: *The final battle*

Als Maia op het punt staat architect Paser te genezen, komt ze terecht in een donkere paranormale wereld. Ze moet haar krachten meten met magische figuren om de grote obelisk, de farao en Egypte te redden.

Hoe mooi de achtergronddecors ook zijn in dit spel, ik kom telkens niet verder dan de eerste stukjes in alle drie de apps. Het spel volledig uitspelen kost mij te veel tijd, maar de sfeer en de plaatjes geven me een fijn gevoel. Alsof ik opnieuw in het oude Egypte rondloop.

Meestal kun je op internet of via YouTube tips vinden voor zogenaamde *walkthroughs*. Je kunt de apps dan toch nog uitspelen.

© Foto uit het boek 'Face Forward' van make up artiest Kevyn Aucoin

IEDEREEN BEROEMD? TINA TURNER EN HAAR MUMMIE

Tussen 1980 en 1995 was het 'in' dat bekende Amerikaanse acteurs, actrices, zangers en zangeressen uitspraken deden over reïncarnatie en hun vorige levens, met Shirley MacLaine als absolute koploper. Of beter gezegd, toen hadden hun verhalen over vorige levens nieuwswaarde. Tegenwoordig weten ook min-

der bekende mensen dat ze vorige levens hebben gehad ☺.

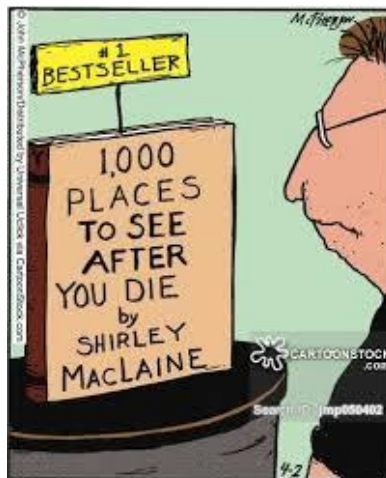
Op een website met artikelen over zangeres Tina Turner vond ik een grappig bericht *Tina looking for her mummy*, dat nota bene ging over 'a Dutch magazine', roddelblad *Privé* uit 1982. Het betrof een interview met Tina Turner, gemaakt vlak voor haar grote *come back* als solo zangeres.

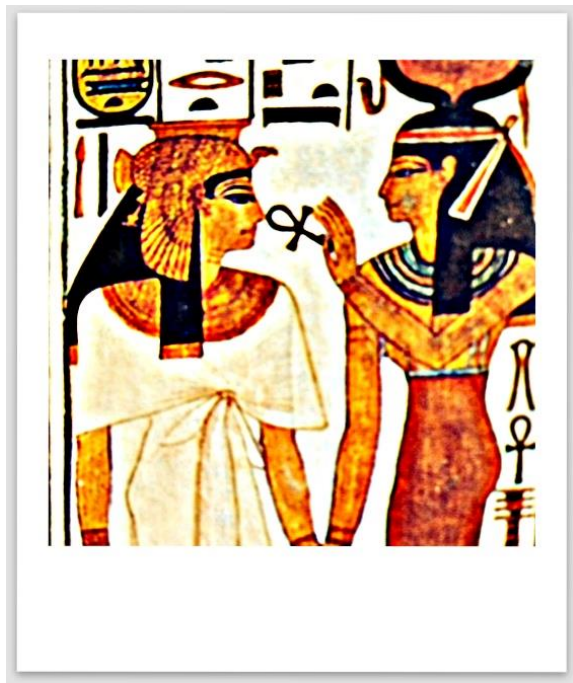
Tina Turner zegt daarin: "De meeste mensen zijn bang om dood te gaan en durven er niet over te praten. Ik zal je uitleggen waarom ik niet bang ben voor de dood. Dat komt omdat ik enorm nieuwsgierig ben naar wat er daarna komt. Ik weet dat de dood niet het einde is als je je aardse lichaam verlaat. Je leeft verder in een andere dimensie of in een andere wereld. Ik ben er zeker van dat mijn geest in een ander plaats zal voortleven, net zoals ik al eerdere levens gehad heb." Ze vervolgt: "Ja, natuurlijk geloof ik in reïncarnatie. Ik weet dat ik vorige levens had in Frankrijk en lang geleden in het oude Egypte. Ik ben zelfs op vakantie in Egypte geweest omdat ik zo'n sterke connectie voelde met dat land. Dat vreemde gevoel van herkenning werd heel sterk toen ik daar grafafbeeldingen zag van Amenhotep, een farao uit de 18e dynastie. Toen gebeurde er iets geks met me. Ik wist dat ik een van de afgebeelde figuren was, en dat ik daar toen geleefd had. ... Ik weet dat het vast gek klinkt als je niet gelooft in deze dingen, en zelf ging ik ook op zoek naar bewijs. Ik hoop ooit nog eens mijn eigen mummie terug te

vinden. De mummie van het lichaam waar ik ooit in woonde."

Er zijn meer VIPs, beroemdheden, popidolen, BN'ers en BV'ers die menen belangrijke figuren geweest te zijn in hun vorige levens aan het hof van farao's in het oude Egypte. Lastig na te trekken en te bewijzen. Wat hedendaagse popidolen in elk geval gemeen hebben met farao's uit vroegere tijden is aanzien, macht, een groot podium en een flinke schare juichende volgers...

Ken je trouwens dit [Egyptische beeld?](#) (kort filmpje)
Sprekend Michael Jackson ☺

DE HOGEPRIESTERES

Ellen volgde een opleiding kleurenthherapie. In het eindstuk dat ze ter afronding voor deze opleiding moest schrijven, gaf ze een overzicht van wat ze allemaal geleerd had over genezen met kleuren. Ze liet mij haar scriptie lezen. Daarbij kwam ik zinnen tegen met 'oude emotionele lading' en onbewuste verwijzingen naar een vorig leven als hogepriesteres. Het ging om terugkerende zinnen als: "Ik moet voorzichtig met oude wijsheid omgaan, ik moet steeds horen wat

ik allemaal in me heb, ik ben me bewust van wat ik de medemens te bieden heb, ik ben een luisterend oor, ik wil een zuiver onderscheidingsvermogen houden, ik kom arrogant over omdat ik weet, ze zeggen vaak dat ik een afstandelijke, koninklijke houding en uitstraling heb”.

Ellen wilde met cliënten gaan werken en alles in de praktijk brengen wat ze tijdens de opleiding kleurentherapie had geleerd. Ze wilde benaderbaar zijn voor potentiële cliënten. Waar lag het toch aan dat ze zo afstandelijk en arrogant overkwam?

Ik zette voor haar de uit de context springende zinnen van de scriptie in de juiste volgorde (aan de hand van de beelden die ik daarbij zag over het oude Egypte en een priesteres) en gaf Ellen een schrijfopdracht en therapeutische tips om dat vorige leven in kaart te brengen en af te ronden.

Ellen schreef: “Heerlijk, op dit uur van de dag, waarop ik even geen verplichtingen heb maar kan genieten van het uitzicht. Ik sta op mijn favoriete plek net buiten de paleismuren en kijk uit over de olijfbomen aan de ene kant en de droge aarde aan de andere. Prachtig, zoals de rechte kanalen door het land zijn gemaakt om de aarde van water te voorzien. Heerlijk, om te kijken hoe mijn eigen tuintje erbij staat. Mijn diverse kruiden groeien goed. Steeds verwonder ik mij erover dat hier iets kan en wil groeien. Een gevoel van gelukzaligheid, zo mooi is het woestijngebied waar in de verte gewerkt wordt aan de bouw van de piramides.

Een warm briesje speelt met mijn lange donkerblonde haren en met de stof van mijn witte jurk die ik vandaag draag. Een lange eenvoudige jurk met om mijn middel een gele band van stof. Deze geeft mijn wijsheid aan. Goddelijke wijsheid ingegeven door de goden en goddelijke genezing die ik met mijn handen en kruiden mag geven, ze zijn mijn alles. Mijn Zielester 'weet' dat ik in staat ben anderen te helpen wanneer zij dat nodig hebben.

De wind streelt mijn blote armen. Om mijn bovenarm draag ik een gouden armband in de vorm van een cobra. Wanneer mijn raad wordt gevraagd, draag ik anderen kleuren. In geval van genezing een licht violette jurk met in mijn haar de gouden band met een robijn in het midden. Bij formele aangelegenheden ben ik in het lichtblauw met aan mijn linkerhand de ring met scarabee (de steen is turkoois en de poten van de scarabee zijn van goud) welke het grootste deel van mijn middelvinger bedekt.

Op dit uur van de dag, wanneer de zon bijna loodrecht boven mij staat, ben ik in contact met het oneindige. Hier krijg ik mijn inzichten vanuit een hogere geest. Het geeft mij rust en tevredenheid. Ik ben dan in staat mij te wijden aan mijn voorname taak, ik ben uitverkoren door de farao om zijn hogepriesteres te zijn. Samen met andere hogepriesters en koninklijke personen aan het hof overleggen we hoe verder te gaan met de bouw van de piramides. Door mijn verbondenheid met de farao, hij is tenslotte mijn broer, stroomt ook door mij blauw bloed. Het geeft soms een gevoel van macht om hoog in aanzien te staan, maar ergens diep in mij leef ik

mee met het gewone volk dat zo hard moet werken. In mij zit een strengheid, een hard zijn voor mijzelf, omdat ik mij niet mag mengen in 'gewone' zaken, me niet mag bemoeien met het gewone volk. Daarom kom ik arrogant over, loop ik statig, rechtop met een koninklijke houding.

Ja, ik 'weet' en daar ben ik niet altijd blij mee, ik verberg me soms achter mijn houding. Dat een houding niet valt te verbergen is mij wel duidelijk, want juist hierdoor val ik op. Juist omdat ik mij niet tussen de gewone mensen mag voegen, creëer ik een afstandelijkheid die ik liever niet wil. De paleisregels zijn streng en daaraan heb ik mij te houden, ook al zou ik anders willen. Ik wil met mijn 'weten' en mijn mogelijkheid tot 'genezen' iedereen helpen. Ik wil laten zien dat ik er ben voor iedereen die dat nodig heeft. Helaas mag dat niet, maar als ik de kans krijg probeer ik te helpen.

Binnen de muren van het paleis wordt het me niet in dank afgenomen dat ik zo veel op heb met het gewone volk. Telkens moet ik horen hoeveel ik in me heb en dat ik dat moet gebruiken op de momenten dat het me gevraagd wordt. Zelf besef ik dat ik voorzichtig met die oude wijsheid om moet gaan. Het is gevaarlijk om te veel wijsheid met anderen te delen, er zijn veel spionnen die op een verkeerde manier gebruik kunnen maken van mijn kennis. Het is jammer zo voorzichtig te moeten zijn, want ik ben me ervan bewust dat ik de medemens veel te bieden heb. Ik kan anderen helpen door heling, weten, zien. Genezing speelt een belangrijke rol. Weinig mensen binnen het paleis hebben

de kennis van de planten en de kruiden die ik kweek, er is zo veel mogelijk om mee te genezen. Graag laat ik anderen meegenieten van kleuren, ik weet hoe het kristal in de vorm van een driehoek alle kleuren in zich draagt. Ik weet ook dat het de combinatie is van kristal en kleuren die mensen kan helen. Het geeft mij een goed gevoel dat ik kan/mag helpen om met deze kleuren in aanraking te komen.

Eindelijk heeft de farao ingezien dat ik met mijn 'weten' en 'genezen' ook buiten de paleismuren van belang kan zijn. Zijn onderdanen zijn gebaat bij een goede gezondheid, zo kunnen ze langer en beter werken. Door me zo nu en dan af te zonderen in mijn vertrekken kan ik me beter concentreren. Ik vraag me dan af hoe ik anderen nog beter zou kunnen en mogen helpen. Door mezelf meer op de achtergrond te plaatsen en mezelf weg te cijferen vinden meer mensen de weg naar mij. Zoals altijd is geweest, ben ik een luisterend oor. Ik hoor meer dan een ander, vang meer op en kan zo helpen waar nodig. Vaak zie ik dingen die anderen ontgaan, dat sla ik op in mezelf en ik gebruik het pas als de tijd er rijp voor is. Graag luister ik naar wat eenieder te vertellen heeft, zonder een oordeel te hebben. Ik wil een zuiver onderscheidingsvermogen houden, zodat ik op de juiste manier kan en mag helpen. Wanneer iemand bij me komt ga ik totaal op in die persoon. Wat me opvalt is dat men steeds vaker een beeld wil hebben over de toekomst. Kwamen ze eerst voor genezing, nu wil men alles weten over mijn kleuren die ik uit het kristal haal. Ik merk dat ik

kan adviseren met welke kleur men zich beter kan omringen. Dat men niet ziet dat de piramides ook al deze kleuren in zich dragen. De weerkaatsing van de zon op de wanden geeft een scala aan kleuren, ze hebben mij niet nodig, maar dat 'zien' ze niet.

Telkens weeg ik voor- en nadeel tegen elkaar af en bezie alle kanten hoe iets goed of fout kan gaan. Het kost me erg veel moeite een keuze te maken. Mag ik vertellen waarom de piramides deze vorm krijgen? Beseffen de mensen wel waar ze aan bouwen?

Voorzichtig, voorzichtig, krijg ik te horen, pas op met wat je wilt/gaat vertellen. Jij weet het geheim van kleuren, laat mensen delen in de mooie kleuren, maar bewaar het geheim. Koester het binnen in jezelf.

Op dit moment ben ik niet zeker van wat ik kan. Is het echt zoals men al zo vaak heeft gezegd? Ik weet wat de goden mij ingeven, maar er is meer en daar twijfel ik aan. Ik wil geen oordeel vellen, zeker niet als ik ingevingen krijg van 'boven'. De goden zijn er altijd geweest en weten meer dan ik. Ik ben hun kanaal naar buiten toe, ik ben uitverkoren. Ik weet dat de tijd is gekomen om meer over kleuren te vertellen, dat het geheim van de kleuren naar buiten moet. Het is beter voor iedereen.

Gisteren heb ik mijn broer gesproken. Het was geen gemakkelijk gesprek, maar hij staat achter mijn keuze. Ik offer mezelf op. Door het paleis en de vertrouwde omgeving waar ik zolang deel van heb uitgemaakt, achter me te laten. Mijn besluit staat vast. Ieder moet

in aanraking kunnen/mogen komen met de gave in mij. Mijn broer heeft opdracht gegeven een goed onderkomen voor mij te vinden buiten de stad, maar niet zo ver ervandaan dat niemand mij kan vinden.

Vandaag is het zover. Ik ben teruggetreden als priesteres. Mijn spullen zijn in kisten gepakt en zullen door dragers naar mijn nieuwe verblijf worden gebracht. Het afscheid van mijn broer valt me zwaar. Weg uit een beschermde omgeving, weg van alles wat me lief is. Ik moet verder, ik wil mensen buiten helpen. Daarvoor ben ik hier.

De tocht verloopt goed, het is rustig op de weg. Mijn huisje is eenvoudig ingericht en voldoet aan alles om mijn verblijf aangenaam te maken. Het uitzicht is mooi maar niet zo uitgestrekt als bij het paleis.

De vertrouwenspersoon van mijn broer en een paar hulpjes zijn terug naar het paleis. Twijfel komt boven. Heb ik er goed aan gedaan mijn hart te volgen? Zullen de goden mij blijven helpen? Het antwoord volgt onmiddellijk. Het is goed, wordt er gezegd, het volk zal je vinden, je zult genoegdoening krijgen van je vertrek. Je hart volgen is het beste wat je kunt doen, het geeft je vertrouwen en maakt je blij.

Na enkele dagen begin ik ook hier een tuintje aan te leggen met verschillende kruiden. De kruiden hebben tijd nodig te groeien en tijd is er volop, zeker nu ik van de vele verplichtingen af ben. De mensen uit de stad hebben de weg naar mij gevonden, ze hebben mij herkend aan mijn houding. Een houding is haast niet te

veranderen, ik loop nog steeds rechtop met opgeheven hoofd.

Het is heerlijk dat ik kan helpen met genezen en kan/mag vertellen welke kleuren het beste bij een persoon passen. Heerlijk, dat mensen vertrouwen in me hebben en blijven komen. Waren ze eerst wat voorzichtig, nu komen ze ook een praatje maken. Ik weet dat het echte geheim nooit verteld mag worden, wel dat ik de mensen mag helpen met de kleuren die uit de kristallen komen, vermengd met olie en geurig gemaakt door kruiden en bloemen.

Het is goed zoals het is. Mijn hart volgen is het beste wat me is overkomen, mensen helpen dat is wat ik goed kan.

Ik begin oud te worden. Hoeveel jaren woon ik hier al? Ik kan het me niet herinneren. Het wordt steeds lastiger mijn tuintje te verzorgen, mijn ogen worden minder en mijn rug laat me in de steek. Een meisje (Irnah) uit de stad helpt me mijn tuintje verzorgen, ze is handig en leert hoe de kruiden op de juiste manier te verzorgen. De mensen blijven komen, maar soms ben ik te moe om ze te ontvangen. Het kost me steeds meer moeite.

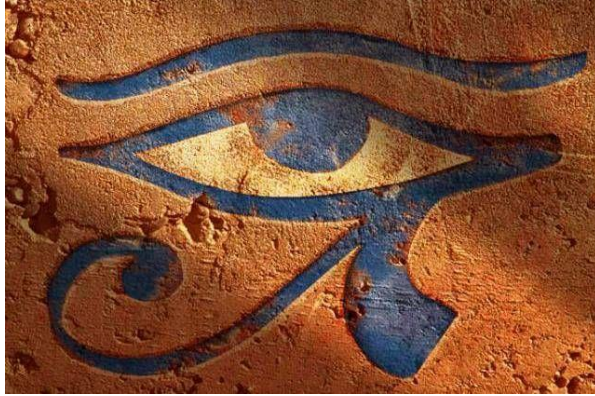
Ik weet dat ik morgen niet meer wakker zal worden. De goden hebben me al die jaren geholpen. Hoeveel mensen heb ik wel niet mogen/kunnen helpen? Het is een prachtige tijd geweest waarvan ik nooit spijt heb gehad. Ik sluit mijn ogen, ik ben zo moe.

Het is donker om mij heen. Ik voel mijn lichaam zwaar worden en vervolgens voel ik mij heel licht worden,

mijn hartslag gaat steeds trager en uiteindelijk stopt het kloppen. Dan wordt het steeds lichter om mij heen, ik hoor prachtige muziek en voel mij loskomen, opgetild en meegenomen naar een plaats waar vele goden op mij wachten. Ik voel me vrij en kijk naar de piramides, ik zie de olijfbomen en mijn tuintje. Wat een prachtig landschap.

De volgende dag word ik gevonden door Irnah. Zij verzorgt mijn lichaam en regelt dat ik word begraven. De cirkel is rond.”

Gebeurtenissen uit dit voorbije leven verduidelijkten Ellens huidige keuze voor het opnieuw willen werken met geuren, kleuren en ‘weten’. Ze begreep na deze schrijfpdracht beter waarom een koninklijke houding en uitstraling van lang geleden nog steeds deel uitmaakte van haar huidige persoonlijkheid.

MAKE-UP EN KLEDING À LA CLEOPATRA

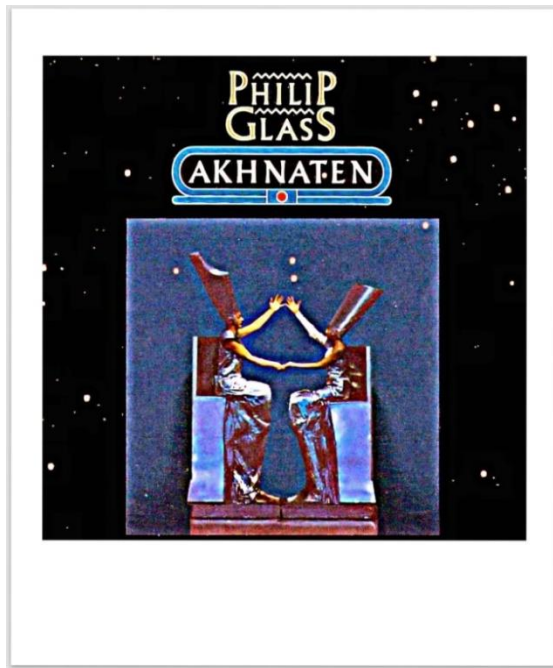
Heb je binnenkort een verkleedfeest? Ga je carnaval vieren? Halloween? Met behulp van onderstaande uitlegfilmpjes, *tutorials*, kun je perfect Egyptische oogmake-up nabootsen en zelfs een gewaad in elkaar draaien.

Lorena Valencia - [ogen opmaken](#) 13 min (goud/zwart)

Zabrena - [ogen opmaken](#) 13 min (groen/zwart)

Luiza Burhai - [ogen opmaken](#) 3 min (blauw/zwart)

Thread Banger - [Cleopatrajurk eenvoudig zelf maken](#) 5 min.

AKHNATEN - OPERA

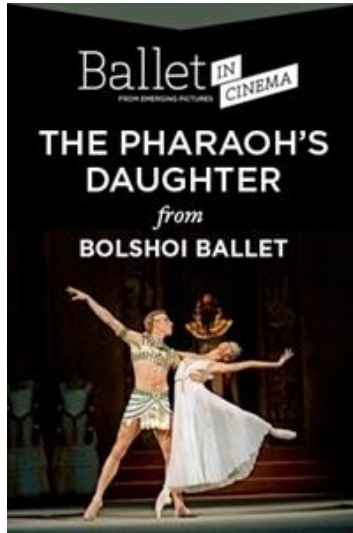
Doorgaans houd ik niet van operamuziek maar bij de dubbel-cd *Akhnaten* van componist Philip Glass zwijmel ik heerlijk weg. Deze opera gaat over de begrafenis van Amenhotep III, de kroning van Akhnaten en een tempel waarin Akhnaten en Nefertiti zich bevinden.

Google op “YouTube+Akhnaten+Philip+Glass” en je komt meerdere geluidsfragmenten tegen.

POPMUZIEK IN EGYPTISCHE STIJL

De moderne muziekindustrie maakt dankbaar gebruik van oud-Egyptische sferen. Ken je deze kleurrijke [muziekvideo van Katy Perry?](#)

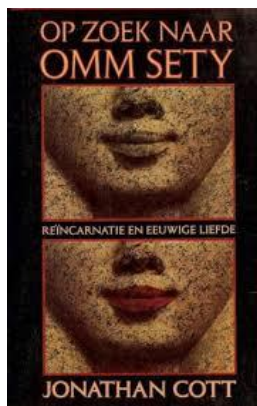

DE DOCHTER VAN DE FARAO - BALLET

De jonge Engelsman Lord Wilson is op reis door Egypte als er een krachtige storm opsteekt. Hij wordt gedwongen te schuilen in de dichtstbijzijnde piramide, waar de dochter van een van de machtigste farao's van Egypte ligt begraven. Lord Wilson valt in slaap en begint te dromen dat de prinses vermoord is.

The daughter of the pharao is gebaseerd op Theophile Gautiers roman *Le Roman de la Momie*. De choreografie is afkomstig van Pierre Lacotte.

Via YouTube kun je [hier](#) een stukje van de balletvoorstelling bekijken.

Rechts: Omm Sety eind jaren '70 (1904-1981)

DOROTHY EADY - OMM SETY

Omm Sety/Om Seti werd geboren als Dorothy Louise Eady in 1904 in Engeland. Zij had spontane herinneringen aan haar vorige leven als priesteres Bentreshyt uit de tijd van farao Seti I.

Dorothy had als driejarig kind regelmatig dromen waarin ze een groot huis met pilaren zag. Ze huilde vaak en klaagde dat ze 'terug naar dat huis wilde'. Als haar moeder haar geruststelde met een sussend 'je bent thuis, dit is toch je huis', hielp dat weinig. Toen Dorothy vier jaar oud was, maakten haar ouders een uitstapje naar het *British Museum* in Londen. Op-pas was lastig te regelen, dus namen ze hun dochtertje mee. Het meisje reageerde, zoals elk kind van die leeftijd op museumzalen, ongeïnteresseerd. Tot ze bij de Egyptische collectie op de eerste verdieping

kwamen. Daar rukte Dorothy zich los van haar ouders en liep zonder aarzeling toe op een mummie in een glazen kist. Ze ging ernaast op de grond zitten en weigerde zich verder nog te verroeren. Haar ouders dachten dat ze moe was en lieten haar daar zitten terwijl zij verder gingen met hun museumbezoek. Toen ze een half uur later in de zaal met de mummies terugkwamen en Dorothy toeriepen dat het tijd werd om naar huis te gaan, bleef ze onbeweeglijk zitten.

“We moeten nu echt weg,” zei haar moeder dwingend, maar Dorothy reageerde niet. Toen de moeder zich bukte om haar kind op te tillen, klemde Dorothy zich uit alle macht vast aan de glazen kist en zei met vreemde stem “Laat me met rust, hier hoor ik thuis!” Haar moeder schrok zo van de manier waarop haar kind dit zei, dat ze haar dochttertje losliet. Schreeuwend en om zich heen slaand moest Dorothy door haar ouders meegesleept worden om het museum te kunnen verlaten.

Enkele maanden later kocht Dorothy’s vader een deel van een kinderencyclopedie. Dat boek bevatte foto’s en tekeningen van het oude Egypte. Dorothy herkende enkele afbeeldingen als ‘haar thuis’.

De hiërogliefen in het boek hadden een grote aantrekkingskracht op het meisje. Haar moeder maakte de opmerking: “Waarom denk je dat je dat schrift ooit zal kunnen lezen, het is geschreven in een oude taal die je niet kent,” waarop Dorothy antwoordde: “Maar ik ken die taal wel, ik ben het alleen vergeten. Als ik de plaatjes na kan tekenen, herinner ik het me misschien weer.”

Op haar zevende zag ze in een tijdschrift een foto van de tempel van Sety I in Abydos. Dorothy riep uit: "Dit is mijn huis! Dit is waar ik vroeger woonde! Maar waarom is het allemaal kapot? En waar is de tuin?" En bij het zien van een plaatje van de mummie Sety I, farao uit de 19^e dynastie, rende ze opgewonden naar haar vader toe om te vertellen dat ze deze man echt kende en dat hij zo lief en aardig was. Vader vond dat zijn dochter onzin uitkraamde en wilde dat ze stopte dergelijke leugens te vertellen. Huilend sloot Dorothy zich op in haar kamer.

Op haar tiende was ze meer in het *British Museum* te vinden dan thuis. Ze werd er een vlijtige leerlinge van een wetenschapper die haar hielp haar grootste wens in vervulling te laten gaan, namelijk hiërogliefen kunnen lezen.

Eenmaal volwassen, trouwde Dorothy met een Egyptenaar, kreeg een zoon, Seti, en woonde en werkte jarenlang in Egypte. Tot op hoge leeftijd was ze assistente van archeologen.

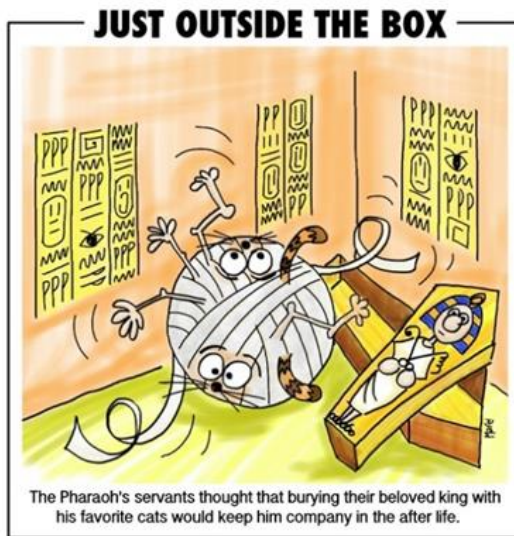
In het boek *Op zoek naar Omm Sety. Reïncarnatie en eeuwige liefde*, een uitgave uit 1987, beschrijft Jonathan Cott hoe Dorothy Eady op zoek gaat naar haar verleden als minnares van farao Sety I.

Dit boek is tweedehands te koop, in Nederlandse of Engelse versie (*The Search for Omm Sety*).

Yvonne Harlech baseerde twee romans op het leven van Omm Sety: *Mistress of the Temple* en *Harp of Joy*.

Op YouTube vind je diverse filmpjes over het leven van Omm Sety, haar werk en herinneringen aan het oude Egypte, bijvoorbeeld [dit filmpje](#).

Mocht je een city-trip Londen gaan doen? Het *British Museum* is werkelijk fantastisch. Op de Egyptische afdeling kun je makkelijk uren doorbrengen. Ik spreek uit ervaring ☺.

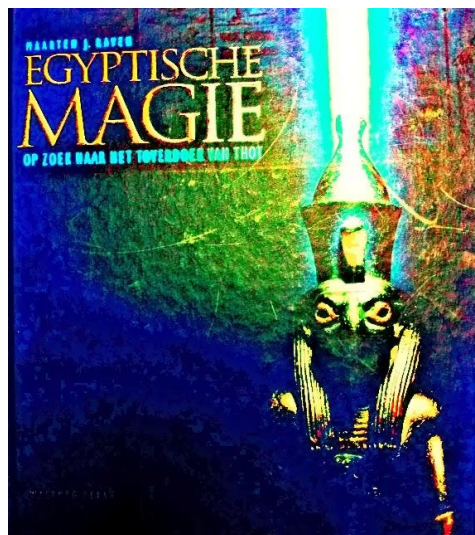

PIRAMIDE-TAART *HIDDEN TREASURE*

In het tv-programma *Heel Holland Bakt* maakte een van de winnende deelnemers een prachtige piramidetaart, met in het midden een 'schatkamer' in vlierbloesemgelei met bladgoud.

Linkjes naar dit recept en afbeeldingen van andere piramidetaarten vind je [in dit blogartikel](#).

EGYPTISCHE MAGIE

Ik weet nog hoe opgetogen ik was toen ik het boek *Egyptische Magie, op zoek naar het toverboek van Thot* cadeau kreeg voor mijn verjaardag. Ik had me zó op dit boek verheugd. Eindelijk, een gedegen, geschiedkundig verantwoord boek over Egyptische magie, geschreven door egyptoloog Maarten J. Raven, een uitgave in samenwerking met het Rijksmuseum van Oudheden in Leiden. Ik kon niet wachten om te lezen wat er allemaal in stond.

Ik ben nooit verder gekomen met lezen dan blz. 80, wat ik ook probeerde, hoe ik ook bladerde in dit 207 pagina's tellende, prachtig uitzierende boek met mooie foto's. Af en toe pak ik dit boek weer op, bekijk de

foto's, lees een stuk... om me daarna telkens groen en geel te ergeren aan de teksten van de auteur. Van een wetenschapper, een egyptoloog, had ik een meer genuanceerde houding verwacht.

Eerst dacht ik dat ik de enige was die de teksten in het boek *Egyptische Magie* tenenkrommend vond. Tot mijn verrassing hoorde ik van kennissen die vorige levens hadden gehad in het oude Egypte en veel weten over priesters, rituelen en échte magie, dat de auteur de plank flink missloeg. Ook zij hadden zich verheugd op dit boek maar ergerden zich aan wat er in sommige passages stond. Veel van wat de auteur vertelt, ademt een sfeer uit van het latere Egypte, toen mensen bang waren geworden voor corrupte tempelpriesters en -priesteressen en hun onbegrijpelijke magische riten; niet van het hele oude Egypte toen priesters (half-goden) in contact stonden met buitenaardsen, en waar in tempels en mysteriescholen gedachtenkracht bundelen, op reis gaan met de geest, rituelen met de Ankh en genezen met energie- en lichtfrequenties gemeengoed was.

Mogelijkerwijs heeft de auteur zelf een akelig vorig leven in Egypte gehad waarbij hij kennis maakte met vervloekingen of zwarte magie. Wie weet is hij egyptoloog geworden in zijn huidige leven om te ontdekken dat hij niet bang hoeft te zijn voor oude magiërs?

Ik vind het ontzettend jammer dat hedendaagse wetenschappers zoals egyptologen of archeologen nauwelijks openstaan voor oude kennis (in dit geval Egyptische magie), opgedaan uit regressie- of reïncarnatiesessies.

Het zou ze zoektochten, tijd en geld besparen. Gelukkig herinneren steeds meer mensen zich gebeurtenissen uit vorige levens, al dan niet spontaan of via regressie- en reïncarnatietherapie. Oude kennis, ooit geleerde technieken en talenten uit voorbije levens kunnen opnieuw wakker geroepen worden vanuit ons sluimerende onderbewuste. We kunnen voortborduren op wat we in eerdere levens leerden. Dat scheelt studie en cursussen in het hier-en-nu. Handig, toch?

Kijk naar de zogenaamde wonderkinderen. Op extreem jonge leeftijd kunnen ze prachtig zingen, schilderen, een instrument bespelen. Daar gaan vele vorige levens aan vooraf waarin ze al het nodige leerden op dat gebied. Dat is geen wonder, maar een bijna logisch vervolg op wat ze in voorgaande levens deden en konden.

Overigens, ingenieuze vervloekingsrituelen uit het oude Egypte kunnen eeuwenlang nawerken. Ja, hogepriesters verstonden hun vak. Magiërs waren vroeger zo slim om vervloekingen uit te spreken 'tot in de eeuwigheid' of 'tot twintig incarnaties na deze'. Maar... een vervloeking is slechts net zo lang krachtig en werkzaam als dat er geloof aan gehecht wordt door de vervloekte. Vorig jaar heb ik tijdens een consult reïncarnatietherapie bij een cliënte (met een vorig leven in het oude Egypte) nog zo'n oude vloek geneutraliseerd. De cliënte was nog steeds in de ban van wat een magiër in het oude Egypte haar destijds liet geloven. Het opheffen van de vloek door het geloof eraan te ontcrachten was eenvoudig, maar de energiegolf die daarbij

vrijkwam was ongekend: spontane verhitting van een aantal voorwerpen in onze nabijheid, elektronische apparaten die op tilt sloegen... pure, oude toverkracht die alsnog vrijkwam en verdween.

Wat de soms niet zo te zuiver werkende magiërs (hogepriesters en hogepriesteressen in tempels en mysterie-scholen) indertijd vergaten, was de wet van karma, het feit dat zielen elkaar opnieuw tegenkomen in opvolgende levens in andere rollen en de behoefte van de ziel om (spiritueel) te groeien. Ze hielden er geen rekening mee dat de door hen vervloekte personen eeuwen later wel eens uit zouden willen zoeken hoe dat nou zit, met Egyptische magie en vervloekingen. Dat kan ik oprecht grappig vinden 😊.

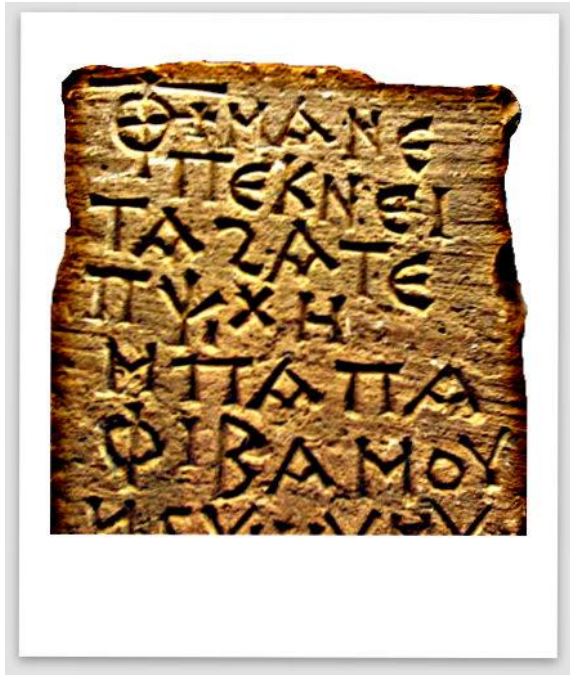
PRIESTERES - WAGENMENNER

In het boek *Lichte zeden onder de zoden* over werken met inzichten uit vorige levens en reïncarnatietherapie, staat een praktijkvoorbeeld van massagetherapeute Floor. Floor kwam telkens mensen tegen in haar leven die meenden dat zij 'vast een vorig leven moest hebben gehad in Egypte'. Dat irriteerde haar mateloos, want ze had absoluut geen behoefte om naar Egypte op vakantie te gaan en nooit interesse getoond voor dat land of de cultuur.

Tijdens een consult vorige levens ontdekten we hoe een blokkade op seksualiteit in haar huidige relatie, terug te voeren was op een wel heel bijzondere 'kroning tot priesteres' door een mannelijke hogepriester in het oude Egypte. Dit praktijkverhaal leent zich niet zo voor dit luchtige e-book *Liefs uit... oud Egypte*, maar ik wil het hier melden voor wie verder wil lezen (hoofdstuk 12, *De draad weer oppikken*).

Lichte zeden onder de zoden is alleen als papieren boek te koop en bevat praktijkvoorbeelden rondom het thema relaties en hoe je problemen in het hier-en-nu kunt verhelpen dankzij inzichten uit voorbije levens. Je vindt hierin ook het verhaal van paardenliefhebster Lisette. Zij vertelt hoe 'geen leiding durven nemen' in haar huidige leven samenhang met een dramatisch ongeluk in een vorig leven als Egyptische wagenmenner Anchmed.

DE SCHRIJVER EN ZIJN KLEITABLET

Regelmatig wil ik weten uit welke vorige levens ik bepaalde personen ken. Dat heeft niet direct met reïncarnatietherapie te maken, meer met het gegeven dat ik werken met informatie uit voorbije levens gewoon leuk vind en omdat ik nieuwsgierig van aard ben.

Zo vroeg ik me een keer af uit welk vorig leven ik vriendin Else kende. Dankzij een visualisatie-cd noteerde ik het volgende.

“Ik zie wuivende rietstengels rechts van me. De omgeving doet oud aan, Egyptisch. Warm. De ‘grote rivier’ (de Nijl) is vlakbij. Ik voel dat ik een meisje ben, tussen de vijf en zeven jaar oud. Ik sta buiten en kijk met belangstelling naar iemand die een paar meter verderop gehurkt op de grond zit: een magere jongen met licht gebruinde huid en ontbloot bovenlijf, een lendendoek om. Hij is geconcentreerd met iets bezig dat voor hem op de grond ligt.

De jongen die ik zie schat ik tussen de zeventien en twintig jaar oud. Hij drukt een afgesneden, dunne holle rietstengel met aangescherpte punt in een natte kleismurrie die in een vormpje zit. Hij zet streeptekens, hij schrijft. Met half open mond kijk ik toe hoe hij te werk gaat.

Zonder geluid te maken sluip ik dichterbij. Mijn vader heeft me verboden schrijvers te storen tijdens hun werkzaamheden, want ‘schrijvers zijn heel belangrijke mensen’. Met groot ontzag kijk ik toe hoe de jongen steeds meer tekens in de kleimassa drukt.

In mijn volwassen huidige hoofd vormen zich twee losse woorden [Koptisch schrift](#). Zou die schrijfstijl zo heten?

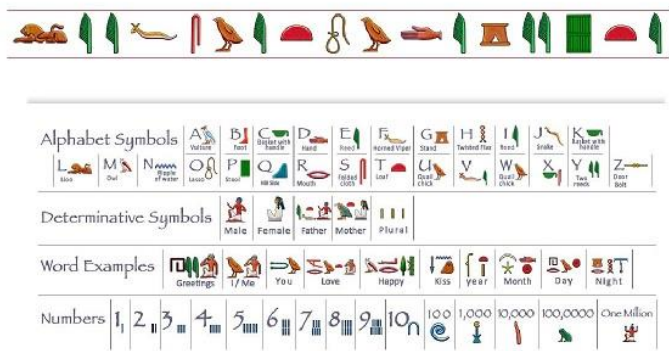
Ik probeer in te zoomen op de kleimassa in het vormpje en verwacht Egyptische hiëroglfen te zien, maar nee, de tekens lijken op letters zoals we die nu kennen. Net op het moment dat ik meer wil ontdekken is de visualisatieoefening afgelopen.”

In de schrijvende jongeman herken ik mijn vriendin Else. Grappig, ze is tegenwoordig schrijfster van be-

roep. Er zijn overeenkomsten en verschillen tussen toen en nu. Toen was ik een meisje, zij een jongen, nu zijn we allebei vrouw. Onze leeftijdsverhoudingen zijn omgedraaid. Ik ben nu ouder, zij is jonger. Schrijven doen we allebei. Zij schrijft literatuur en poëzie, ik schrijf boeken en artikelen die eenvoudiger van taal zijn. Nu lezen we soms elkaars manuscripten en wat we schrijven. Ik bewonder Else om haar literaire taalgebruik en zeg vaak tegen haar: "Jij kunt pas écht schrijven." Dit lijkt op hetzelfde gevoel dat ik had als dat jonge meisje dat opkeek tegen de schrijver aan de oever van de Nijl.

Ik e-mailde Else wat ik had gezien tijdens de visualisatie. Hierop kreeg ik een e-mail van haar terug: "Hier even een nieuw kleitablet ☺. Het zou heel goed kunnen. Als ik denk aan iets met jou samen denk ik aan Pompeï of aan Egypte, iets in die richting. Ook aan witte tunieken... Van aan het water tussen het wuivende riet zitten, heb ik altijd gehouden."

APP - HIËROGLYFEN

Hiëroglfen vind ik intrigerende beeldtekens. Kinderen vinden hiëroglfen soms net geheimschrift.

Wil je een keer je naam of een berichtje schrijven in oud-Egyptische stijl? Online zijn er meerdere ‘vertaal’-websites te vinden. Je typt een woord en automatisch wordt dit omgezet in klanken van hiëroglfen. Het ziet er leuk uit, ook al klopt het natuurlijk niet helemaal.

Met de eenvoudige gratis app *Glyph Writer* kun je woorden en zinnen typen en e-mailen.

In de eerste regel van het bovenstaande plaatje staat: *Liefs uit oud Egypte* 😊.

SPELENDE KINDEREN IN DE RIVIER DE NIJL

Vriendin W. en ik, we zijn allebei hoogsensitief. Ook kunnen we vrij gemakkelijk bij onze herinneringen aan vorige levens. Eén van de eerste keren dat we samen een middag doorbrachten, kreeg ik plotseling een hoestbui die maar niet overging. Hoestend en proestend, en vervolgens hikkend van de lach, riep ik tegen haar: “Het is net of ik water in mijn pijpje heb!” Ik bedoelde luchtpijp, maar spontaan kwamen er beelden in me op die hoorden bij een vorig leven. Een

leven waarin W. en ik elkaar kenden en waar ons onderwaterspel plotseling verkeerd afliep.

Twee jonge jongens. Kinderen. Spelend in rivierwater. De Nijl. Egypte. Warm en zonnig. We hadden geen kleding aan, blootgewoon. We lachten, waren vrolijk. Elkaars beste vriend. We deden wedstrijdjies wie het snelst kon zwemmen, het diepst kon duiken, het langst onder water kon.

Als primitieve snorkel gebruikte ik een holle rietstengel waardoor ik lucht van boven het wateroppervlak kon inademen, als ik onder water zwom. Wat hadden we samen een plezier!

Tot de dag dat we telkens om beurten onder water zwommen. Dan ik, dan hij. Onder elkaars benen doorzwommen, elkaar plaagden. Snorkelden. En ineens... hoesten, niet meer kunnen ademen. Ik kreeg geen lucht meer, spartelde met armen en benen. Alles werd donker om me heen.

Toen begreep ik niet wat er gebeurde, nu wel. Door een plotselinge hoeveelheid 'water in mijn pijpje' (via de rietstengel in mijn longen) moest ik onder water naar lucht happen. Dat lukte natuurlijk niet. Ik begon te hoesten en kreeg nog veel meer water binnen. Ik vergat te zwemmen, stikte en zonk naar de rivierbodem.

Vriendin W. vulde deze herinnering later aan: "Snorkelen, hahaha. Ik weet nog dat ik erbij stond, midden in de rivier. Ik keek om me heen naar wat ik in het rietje kon doen om je te plagen. Niks leek geschikt,

grassprietten waren er niet, dus dan maar water. En ik maar denken (waren wij een jaar of 8?) dat jij dat water gewoon zou doorslikken en dat je weer boven zou komen om mij terug te plagen... In plaats daarvan was er ineens een hoop turbulentie onder water. Ik vond het eerst grappig, maar je kwam maar niet boven. Toen werd het stil... :-(Wat heb ik me schuldig gevoeld daarna in dat leven!"

We konden er nu samen hartelijk om en mee lachen! Heel wat eeuwen later zette onze vroegere vriendschap zich gewoon voort.

SUSKE EN WISKE IN HET OUDE EGYPTE

Voor zover ik weet zijn er twee albums van Suske en Wiske die zich afspelen in het oude Egypte: *Het zingende nijlpaard* en *De poezelige poes*.

Deze albums van Willy Vandersteen zijn tweedehands verkrijgbaar via internet. Bij bol.com zag ik exemplaren voor slechts drie euro per stuk. Een ideale zomer-vakantiestrip voor kinderen (en volwassenen) die van piramides, katten, de Nijl en het oude Egypte houden.

STRIPVERHALEN PAPYRUS & SENMOET

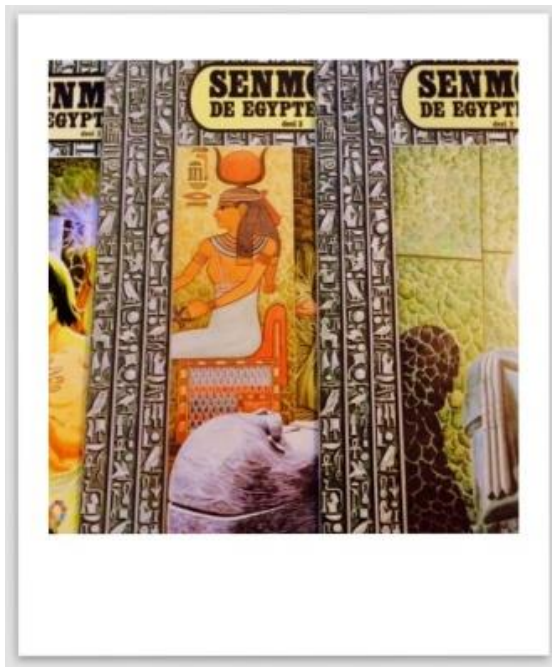
In een Antwerpse boekwinkel kwam ik de stripreeks *Papyrus* tegen. Met een aantal vorige levens van mij die zich lang geleden in tempels in het oude Egypte afspeelden, geniet ik dubbel van deze getekende verhalen over woestijnlandschappen, tempels, piramides, labyrinten en obelisksen.

Met zorg en detail voor geschiedenis zijn Nijlboten en -vissers, bedienden aan het hof van de farao, tempelcomplexen met priesters en priestereessen, mummies,

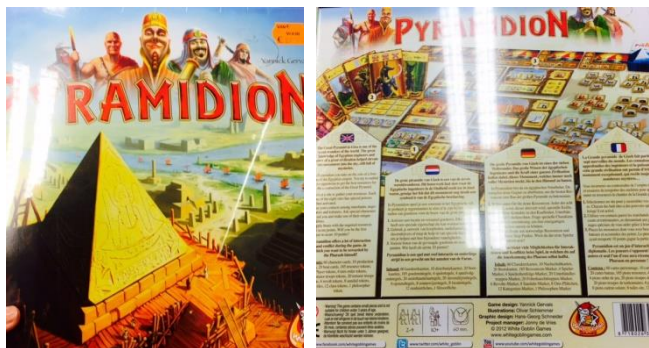
geheime piramidegangen enz. in beeld en tekst weer-
gegeven door de Brusselse Lucien de Gieter.

In deze stripalbums beleeft Papyrus, een jonge Egyptische visser (bevriend met prinses Lief-Er-Theti, dochter van de farao) avonturen in het Egypte van 1300-1200 voor chr.

Er zijn 33 albums, tweedehands of nieuw te koop. Kijk voor titelinformatie op www.dupuis.com.

De stripreeks *Senmoet De Egyptenaar* (3 delen in zwart-wit, getekend door Dick Vlottes, met veel tekst) is alleen nog tweedehands verkrijgbaar.

BORDSPEL - PYRAMIDION

Met het bordspel *Pyramidion* speel je voorman in het Egyptische rijk. Je probeert tegenstanders te slim af te zijn bij het verzamelen van de goederen voor de bouw van de grote piramide. Een spel met veel interactie en onderlinge strijd in een gevecht om het aanzien van de farao.

De prijs kan in speelgoedwinkels verschillen van 9,95 tot 39,95 euro. Even online zoeken loont de moeite.

SPONTANE HERINNERING AAN EEN EGYPTISCHE GRAFKELDER

Paranormaalgevoelige/hoogsensitieve mensen krijgen wel eens spontaan indrukken uit een vorig leven, bijvoorbeeld als één van hun zintuigen plotseling overmatig geprikkeld wordt. Zo zorgde de sterke geur van pas opgebrachte muurverf - tijdens een verbouwing thuis, toen schilders druk bezig waren met hun verwerk - ervoor dat ik me ineens in het oude Egypte waande.

Ik zag en voelde mezelf staan als jonge vrouw, gekleed in een geborduurd, lang gewaad. Ik bevond me in een bedompte ruimte, een kleine grafkelder, waar een jonge kunstenaar bezig was een schildering aan te brengen op een van de muren. In het onderaardse vertrek was het schemerig. Toch zag ik contouren van gekleurde mens- en dierfiguren op een van de wanden. De persoon, ik vermoedde een man, die in dit kleine praalgraf binnenkort zijn laatste rustplaats zou krijgen, was onverwacht stervende. Er was haast geboden bij het schilderen. De schildering, een vertelling over heldendaden van de stervende man, moest klaar zijn voordat zijn dode lichaam hier naartoe zou worden overgebracht.

De verf, die de kunstenaar in snelle, secure vegen met zijn blote handen op de wand van de grafkelder aanbracht, rook hetzelfde als de muurverf van de nagenoeg hedendaagse schilders die bij mij thuis aan het verven waren. Zodra ik dat besepte, verdwenen de beelden.

SCHILDERENDE BOUWVAKKER MET EEN EGYPTISCH VERLEDEN

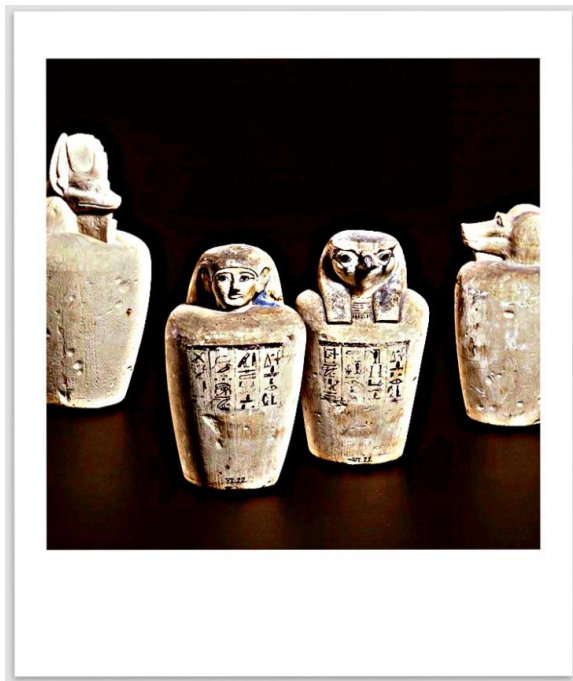
Ik denk nog wel eens terug aan de bouwvakker/schilder die ik in mijn praktijk kreeg voor een therapietraject. Hij stucte en schilderde voornamelijk plafonds en muren wit in prefabwoningen, vlak voordat ze werden opgeleverd aan de kopers. Hij werd blij van al dat wit kalken. Toen hij een kijkje nam in een van zijn vorige levens ontdekte hij dat hij kunstenaar was geweest aan het

hof van een farao, in het oude Egypte. In dat leven verstond hij zijn vak, hij maakte prachtige wand-schilderingen in gekleurde hiëroglyfen. Maar omdat hij ergens in een belangrijke muurschildering fouten had gemaakt - in de volgorde van de tekens - waardoor het gedicht letterlijk en figuurlijk niet goed uit de verf kwam, werd hij bestraft. De zweepslagen die hem troffen zorgden ervoor dat hij besloot 'nooit meer met kleur op muren te werken'. Als kunstenaar werd hij afgeserveerd, hij kon het hof van de farao verlaten.

Eeuwen later verfde hij als bouwvakker muren en plafonds van in aanbouw zijnde huizen. Geen teksten, geen kleuren op de muur, alles veilig wit.

Goed dat we dit vorige leven van hem tegenkwamen want als bouwvakker kreeg hij steeds vaker het verzoek of hij teksten op muren kon schilderen. Van die Loesjespreuken als *Leven is meervoud van lef*. Steevast weigerde hij, ook al kon hij daar goed aan verdienen. "Je denkt toch niet dat ik letters en figuren in kleur op een muur ga zetten?" zei hij. "Als ik één tekstfout maak, lig ik eruit."

Nadat hij begreep dat oud-Egyptische tijden zich niet zonder meer hoefden te herhalen met zweepslagen of ontslag, keek hij anders naar zijn nieuwe mogelijke bijverdienste. Zijn talent om sierlijke en gekleurde letters op wanden te schilderen bezat hij nog steeds.

VERBAND TUSSEN NEUSKLACHT EN MIS- LUKTE MUMMIFICATIE

Op een warme zomerdag bracht ex-cliënte Irmgard me enkele geleende boeken en dvd's terug. Buiten in de tuin praatten we gezellig bij. We dronken een kop thee en kletsten over zoemende bijen, hooikoorts en verstopte neuzen.

Irmgard had al maanden last van een verstopte neus. Haar klachten waren zo erg geworden dat een specialist in het ziekenhuis een neusoperatie over-

woog. Terwijl ze hierover vertelde, dacht ik: ‘aha, *a nose job*’ ☺ en schakelde ik automatisch over op anders luisteren. Noem het tussen de regels door-luisteren, hoogsensitieve antennes gebruiken, paranormaal informatie opvangen. Indrukken uit vorige levens krijgen is voor mij soms net zo gewoon als ademen.

Voor mijn geestes oog verscheen een eerste beeld: een Egyptische mummie die op een eenvoudige houten tafel lag. Beter gezegd, ik zag een overleden man die gemummificeerd werd. Het tweede beeld was dat van een werkinstrument, een ijzeren haakje. Daarna zag ik een andere man, die naast de tafel stond en zich vooroverboog. Hij peuterde met een haakje in de neus van de overledene.

Onmiddellijk schoot de gedachte door me heen: ‘Hier is iets fout gegaan tijdens het mummificatieproces. Het verwijderen van de hersenen via de neus is niet goed verlopen’. Dat wat ik in mijn hoofd zag gebeuren, had te maken met een van de laatste situaties uit een vorig leven van Irmgard. Zij was toen de overleden man die gemummificeerd werd.

Ik legde aan Irmgard uit wat ik had gezien en adviseerde haar thuis een op haar situatie betreffende teken- en schrijfopdracht te maken, die ervoor zou zorgen dat ze dat Egyptische leven kon afsluiten. Wellicht zou de emotionele afronding haar huidige neusklachten ten goede komen.

Een week na haar bezoek ontving ik een e-mail, waarin ze schreef: “Ik ben vorige week in het ziekenhuis bij de

arts op controle geweest voor mijn neus. Het zag er goed uit. Ik heb besloten geen operatie meer te laten doen en te stoppen met de neusdruppels. Gelijk in het weekend ben ik begonnen met het tekenen van een mummie. Mijn neus ging voor mijn gevoel meer doorstromen (open). Op het deksel van de sarcofaag heb ik, dit ging zo'n beetje vanzelf, een boom getekend met bladeren (hoofd), stam (wervelkolom) en wortels (benen, voeten die diep in de aarde staan). Toen dit af was werd ik er emotioneel van. Als ik denk aan een mummie of in een boekje lees over een mummie gaat mijn neus open. Bedankt voor je goede tip! Ik heb nu meer lucht. Vandaag heb ik in de bieb een boekje over mummies geleend. Wat ik heel leuk vind is dat er ook een aantal mummies in staan die afkomstig zijn uit het plaatsje T. in Egypte. De organisatie waar ik nu voor werk heet ook T., kan geen toeval zijn, hè?!"

Natuurlijk was ik nieuwsgierig naar wat ze precies getekend had. Een scan van de tekening volgde:

“Die kruiken onder aan de tekening, daar werden de ingewanden in gedaan. Daarna werden ze ook in het graf gelegd. Dat oranje dingetje linksboven symboliseert de (mijn) ziel.”

Irmgard haalde weer adem door haar neus. Haar reukorgaan werkte naar behoren.

Filmpje (Engelstalig) over het [mummificatieproces](#).

Elizabeth Taylor in de film Cleopatra

ALLE EGYPTISCHE FILMS OP EEN RIJ

Op de website www.ancientegyptfilmsite.nl vind je het meest complete overzicht van films die sinds 1898(!) gemaakt zijn t/m nu, met het oude Egypte in de hoofdrol.

DANKWOORD

Een dankjewel dit keer aan:

- Irmgard, Hannah, Ellen, Willemijn, Mirjam, Inge, Anne-Marie, Hannah, Else, Elisa, W. en Ria voor hun verhaalbijdragen.
- De makers van afgebeelde cartoons waarvan ik het copyright niet kon achterhalen.
- Monique Engel, voor haar aangeboden hulp de eindtekst te controleren op grammaticale fouten.
- Vrienden, vriendinnen en kennissen op Facebook, Twitter en LinkedIn die me bleven stimuleren dit e-book af te krijgen.
- Noor, die me er geduldig op blijft wijzen dat ik het te schrijven boek *Ik loop je astraal voorbij!* niet mag vergeten.
- Manlief, voor de gesprekken die ik met hem hield over inhoud en titelkeuze van dit e-book.
- Elwin en Ellen M., die uitstekende titel-suggesties deden. Hun voorstellen hielpen me nadenken over welke kant ik op wilde met de inhoud van *Liefs uit... oud Egypte*.

WIE MAAKTE DIT E-BOOK ?

[Marianne Notschaele - den Boer](#) (1960) is regressie- en reïncarnatietherapeut en auteur van vele boeken over werken met inzichten uit vorige levens en reïncarnatie- (therapie).

www.mariannenotschaele.nl en www.vorigelevens.nl

[Overzicht van diverse artikelen in media en pers](#)

[Directe link naar bol.com voor boeken van Marianne Notschaele](#)

INHOUDSOPGAVE

Inleiding	5
Piramide met blauwe ijsgloed	9
Zelf teruggaan naar vorige levens	12
Mysterieschool en kristallen	14
Stenen met een herinnering	17
Vreemde rituelen in een piramide	18
Dochter van Isis - tempeldanseres	23
Isis-tarot - kaartlegging vorig leven	28
De therapeute die bang was iets aan te richten bij haar cliënten	31
Rijksmuseum van Oudheden, de stad Petra, Gerti Bierenbroodspot	35
Sabotage van een droomreis - inwijdings-ritueel	38
Priesteres in dienst van een van de eerste farao's	45
Een kostbaar glazen parfumflesje	51
Egyptische katten	56
Apps - virtueel rondlopen in het oude Egypte	58
Iedereen beroemd? Tina Turner en haar mummie	61
De hogepriesteres	64
Make-up en kleding à la Cleopatra	73
Akhnaten - opera	74
Popmuziek in Egyptische stijl	75
De dochter van de farao - ballet	76
Dorothy Eady - Omm Sety	77
Piramide-taart <i>Hidden Treasure</i>	81
Egyptische magie	82

Priesteres - wagenmänner	86
De schrijver en zijn kleitablet	88
App - hiëroglýfen	91
Spelende kinderen in de rivier de Nijl	92
Suske en Wiske in het oude Egypte	95
Stripverhalen Papyrus & Senmoet	96
Bordspel Pyramidion	98
Spontane herinnering aan een Egyptische grafkelder	99
Schilderende bouwvakker met een Egyptisch verleden	100
Verband tussen neusklacht en mislukte mummificatie	102
Alle Egyptische films op een rij	106
Dankwoord	107
Wie maakte dit e-book?	108
Inhoudsopgave	109
Boeken van Marianne Notschaele	111

BOEKEN VAN MARIANNE NOTSCHAELE

Klik op de coverafbeeldingen voor meer informatie.
Sommige boeken zijn gratis als e-book te downloaden,
andere boeken alleen in papieren versie te koop.

